

Година ХСІ

БИБЛИЈСКЕ
ЛЕКЦИЈЕ

*Долазеће
царство*

Октобар - Децембар 2015

Садржај:

- 3 Предговор
- 4 Прилог прве суботе:
За Молијвени дом у Индонезији
- 5 Божја љубав према теби
- 10 Изазов упућен Божјем царству
- 15 Наследници царства
- 20 Испуњена обећања
- 25 Тајна безакоња
- 26 Прилог прве суботе:
Литература за мисионска поља
- 31 Субота у последњим данима
- 36 Истражни суд
- 41 Последња опомена свету
- 46 Запечаћење Божјих слугу
- 51 Прилог прве суботе:
За "пројекат Бешел" у Перуу
- 52 Други Христов долазак
- 57 Последњи непријатељ
- 62 Миленијум и Нова земља
- 67 Царство у вама
- 72 Богослужење у породици

Библијске лекције

Година ХСI

Број 4

БИБЛИЈСКЕ ЛЕКЦИЈЕ

представљају програм свакодневног тематског проучавања Речи Божје, заснованог само на Библији и Духу пророштва, без икаквих додатних коментара. Питања су формирана тако да омогућавају директан и сажет одговор. Речи у загради () додате су понегде ради јаснијег схватања контекста и течнијег читања. Даље проучавање датих тема уз помоћ цитираних дела веома је препоручљиво.

Издаје четири пута годишње

Одговорни уредник:
Ана Тодоровић

Превод са енглеског:
Таијана Лукић

Издаје:
Унија Реформног Покрета
Адвентиста седмог дана

Адреса:
Моравска 8 - Неимар
11000 Београд

Тел.Факс:
(011) 2430-947

e-mail: unita2@ EUnet.rs

Штампа:
Бирограф, Земун

Предговор

Време у којем живимо је веома значајно и свечано. На сваком кораку – у свету науке, религије и природе – суочавамо се свакодневно са појавама којима никада раније нисмо били сведоци. Нова научна открића настављају да нас задивљују, док стање у природи показује забрињавајући тренд; ту је и борба за остваривањем слободе усред нових сукоба и немира широм планете.

Многи људи живе у ишчекивању великих догађаја у будућности. Њихова очекивања се јако разликују, али цела земља се припрема за нешто велико. За једног хришћанина блиска будућност ће открити завршне догађаје најављене у борби између добра и зла. Време у којем живимо заиста је значајно и надахњује дубоким страхопоштовањем.

Међу различитим религијама и културама шире се разне и многобројне теорије о томе шта доноси будућност. Сама реч "адвентисти" у нашем имену указује на то да очекујемо Христов долазак у блиској будућности. Ипак, иако има много хришћана, њихова очекивања у погледу Христовог доласка нису истоветна.

Управо као што је Христов први долазак као човека био погрешно схваћен од стране Његовог сопственог народа, тако се и данас погрешно схвата Његов други долазак. Уобичајени погледи о том питању најчешће се заснивају на погрешним ставовима, занемарују се значајне истине и доносе опасни закључци.

Природа Његовог царства, завршни догађаји, какву припрему треба извршити да би били спремни за то – све су то питања где се појављују различита мишљења и супротстављени погледи. Међутим, нешто што је од таквог значаја као што је крај света и објава вечног царства мора се у потпуности схватити на начин како то Божја Реч открива.

"Да дође царство Твоје, да буде воља Твоја и на земљи као што је на небу" (Мат. 6,10). Ово је молитва која треба да се примени не само на садашње време већ и на будућност кад ће вољу Божју остварити сви становници земље. Али како ће то постати стварност? Уместо да описујемо популарне заблуде, ми ћемо заједно проучавати начела истине која се налазе у Речи Божјој. Заблуда ће бити разоткривена самом истином као што таме природно нестаје у присуству светлости. Учитеље треба охрабрити да се што боље упознају са битним истинама, како би их правилно приказали у својим разредима и да би се на та конкретна питања могао дати прави одговор.

Лекције за ово тромесечје су намењене за ваше лично охрабрење и поуку. У њима се истражују питања и теме битни за данашњи свет. Наша је нада и молитва да ћете проучавањем овде изложених предмета примити благослов.

*Генерална конференција
Одсек за субојну школу*

Субота, 3. октобар 2015.

***Прило̄ њрве субо̄ӣе у месецу
За Молӣивени дом у За̄адној
Индонежанској мисији***

Као четврта међу најнасељенијим земљама на свету, Индонезија је у 2014. години имала око 252,8 милиона становника. То је у исто време највећа исламска земља на свету. Иако исламску религију прихвата највећи део становништва, значајно је изражена верска разноличност: Хиндуси, Будисти, Римокатолици, Протестанти (АСД, Пентакосталши и друге хришћанске деноминације) уживају слободу вере у овој земљи.

Дело у Индонезији током своје прве кратке посете 1973. године отпочео је брат Стивен Барат. Брат А. К. Сас је током јула те исте године, чим су се стекли услови, посетио ову област, Северни Сулавеси и крстио педесет душа. Током наредних година основана је снажна конференција Уније која је остала у таквом стању током следеће две деценије. Међутим, услед различитих потешкоћа са којима се суочавала у наредних неколико година, Унија је расформирана. Током 2011. године у Индонезију је упућен проповедник са Филипина како би помогао у обнови дела. Захваљујемо Богу да је дело сада реорганизовано у два поља и једној мисији.

Наша Западно–индонежанска Мисија, која укључује и Џакарту, је најмања јединица у овој земљи. Наша црква у Џакарти је некада била најстабилнија црква у целој земљи. Међутим, услед духовних потешкоћа које су искусили тамошњи верници, број чланова је смањен. Захваљујемо Богу што је као резултат духовног рада који је организован 2011. године, чланство у цркви поново почело да се увећава. Добили смо много нових чланова а број заинтересованих душа за истину се повећава. У септембру 2014. године, организована је Западно–индонежанска Мисија.

Сада је неопходно да обновимо зграду старе централе у Џакарти и да пронађемо погодно место за богослужење за новоорганизовану цркву у Kileungsi. С обзиром да је наша Западно–индонежанска Мисија још увек у повоју, наша средства су врло ограничена. Зато бисмо желели да замолимо нашу браћу, сестре и пријатеље широм света да великодушно учествују у прилозима за прву суботу, у октобру 2015. године, који ће бити намењени Господњем делу у западној Индонезији. Унапред смо вам захвални за финансијску помоћ и молимо се да ускоро будемо у могућности да обновимо зграду старе централе и купимо нову зграду за богослужење на славу Божју.

Ваша браћа и сес̄ӣре из за̄адно-индонежанске Мисије

Божја љубав према теби

"По томе се показа љубав Божија к нама што Бог сина својега јединороднога посла на свијет да живимо кроза њ." – I Јов. 4,9.

"Христос који виси на крсту Голготе представља поруку Јеванђеља... То је наша порука, наш аргумент, наша доктрина, наша опомена непокајанима, наше охрабрење за оне који тугују - нада за сваког верника." – *Библ. коментари, 725.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Пути Христу, 7-14.*

Недеља

27. септембар

1. ПОКАЗИВАЊЕ ЉУБАВИ

а. Која је стална и најпостојанија карактеристика нашег Творца?
I Јов. 4,16.

.....
.....
"Бог је љубав' – исписано је на сваком пупољку, на сваком листу и травки... Све у природи сведочи о нежности и Очинској бризи нашег Бога као и Његовој жељи да усрећи своју децу. Кад заповеда или забрањује, Он то не чини само да би истакао свој ауторитет, већ увек има у виду благостање своје деце." – *Патр. и пророци, 634.*

б. Како је Бог у потпуности показао своју љубав? Јован 3,16;
Римљ. 5,6-8.

.....
.....
"Што више проучавамо божански карактер у светлости крста, све више у њему откривамо милосрђа, љубави и праштања, повезане правичношћу и правдом; то нам јаснији постају небројени докази неограничене љубави и нежног милосрђа који надмашују чежњиву љубав мајке према залуталом чеду." – *Пути Христу, 13.*

2. СПАСЕНИ ОД ГРЕХА

а. Коју значајну мисију је Христос остварио својом жртвом? Мат. 1,21.

.....

"Исус је могао остати поред Оца. Могао је задржати славу небеску и поштовање анђела. Али је више волео да врати скиптар у Очеве руке и да сиђе са престола свемира да би донео светлост онима који гину." – *Жеља векова, 10.*

"Христова мисија је могла бити извршена једино кроз патње. Пред Њим се налазио живот туге, невоља, сукоба и једна срамна смрт. Морао је поднети грехе целога света. Морао се одвојити од љубави свога Оца." – *Ibid., 109.*

б. Каква је Његова воља у погледу сваке особе? II Петр. 3,9; I Тим. 2,4.

.....

"Према Христу се поступало онако како ми заслужујемо да се према нама поступа, зато да би се према нама поступало онако како Он заслужује. Био је осуђен због наших греха, у којима није имао никаквог учешћа, како бисмо ми били оправдани Његовом правдом, у којој нисмо имали никаквог учешћа. Пристао је на смрт која је нама припадала да бисмо ми имали живот који је припадао Њему." – *Жеља векова, 13.*

с. Како се ми можемо окористити Христовом смрћу за наше грехе? Дјела 16,31; I Јов. 1,9.

"Услови под којима добијамо Божју милост једноставни су, праведни и разумни. Господ не тражи од нас никакво мучење ни тела ни душе да бисмо добили опроштај греха. Не морамо одлазити на дуга заморна ходочашћа ни вршити мучне покорне да бисмо своју душу препоручили Богу или да бисмо испаштали за своје грехе. Милост ће добити сваки онај ко призна своје грехе и остави их." – *Пути Христу, 33.*

"Христос је извор сваке добре и племените побуде. Једино Он може да усади у наше срце непријатељство према греху. Свака жеља за истином и чистотом, свако осведочење о нашем греху представљају доказе да Свети Дух делује на наше срце." – *Ibid., 23.*

3. СПАСЕНИ ОД ЗЛА КОЈЕ ДОЛАЗИ ИЗНУТРА

а. Бити спасен подразумева још нешто поред опроштаја. Шта је то? Титу 2,11-14; Гал. 2,20.

"Из понора греха у који смо пали не можемо се избавити својом снагом. Тежње нашег срца су зле, и сами их не можемо променити... Васпитање, култура, вежбање воље, људски напори – све то има свој одговарајући домен, али је овде сасвим немоћно. Тиме се могу изазвати извесна побољшања у навикама, али се не може променити срце, не могу се очистити извори живота. Да би се човек стварно променио и постао свет, потребно је да на срце делује једна сила изнутра, да дође један нов живот 'одозго'. Та сила је Христос. Само Његова милост може да оживи обамрле способности душе и да их привуче Богу, светости." – *Пуџ Христју, 15.*

б. Шта сила Божја чини унутар обраћеног хришћанина? Филиб. 2,13; Јевр. 13,20.21.

"Закон је израз Божје мисли; кад је примљена у Христу, она постаје наша мисао; она нас уздиже изнад утицаја урођених жеља и склоности, изнад искушења која наводе на грех." – *Жеља векова, 287.*

"Као судеоници у божанској природи, одбацићемо све урођене и стечене склоности ка злу и постати жива сила на добро. Учећи се стално од божанског Учитеља, учествујући свакодневно у Његовој природи, ми сарађујемо с Богом у савладавању искушења која нам сотона стално подмеће." – *Ком. библ. Њексјова, 839.*

с. Шта треба да буде наша стална молитва? Пс. 139,23.24.

"Ниједан човек то не може да учини сам, сопственом снагом. Ми само можемо дати пристанак да Христос то учини за нас. Онда ће душа говорити: Господе, узми моје срце; јер ја сам нисам у стању да Ти га предам; оно представља Твоју својину. Држи га чистим, јер га сам не могу држати у таквом стању, да би Ти могао боравити у њему. Спаси ме од мене самог, од мога сопственог 'ја', које ме чини толико несличним Христу. Формирај и уобличи мој карактер и уздигни ме у чисту и свету атмосферу у којој ће твоја љубав пуном снагом моћи да се улива у моју душу." – *Христјове њоуке, 130.*

4. ДУХОВНИ РАТ

а. Какву унутрашњу борбу морамо водити сваког дана? Приче 16,32; Ефесц. 6,11.

"Борба против самог себе највећа је битка која је икада вођена."
– *Пуш Хрисџу, 38.*

"Крст стоји као завет да нико не мора бити изгубљен, да је за сваку душу осигурана обилна помоћ." – *Одабране поруке, I, 96.*

б. Шта ће представљати завршни корак у спасавању праведника? Јевр. 9,28; I Кор. 15,51-54.

"Иако су они (заспали у Исусу) можда деформисани и нагрђени болешћу у овом пролазном животу, они ће у свом васкрслом прослављеном телу ипак савршено задржати своју идентичност, и ми ћемо у светлости која ће блистати са лица Исусовог препознати црте лица својих милих и драгих." – *The Spirit of Prophecy, III, 219.*

"Живи праведници биће 'у једанпут, у тренућу ока' (I Кор. 15,52) преобразени; на Божји глас они су прослављени; сада постају бесмртни и заједно са васкрслим светима узносе се у ваздух, на сусрет своме Господу." – *Велика борба, 645. ориџ. сџр.*

с. Када ће ова борба бити коначно завршена? II Тим. 4,7.8.

"Најближи престолу су они који су некада ревновали за сотонину ствар, али који су после као 'главње истргнуте из огња' следили Спаситеља у својој дубокој оданости. Одмах до њих су они који су усред превара и безверја усавршавали свој хришћански карактер, затим они који су Божји закон поштовали и онда када га је хришћански свет прогласио безвредним и ништавним, и милиони верника из свих времена који су због своје вере умрли мученичком смрћу. А иза њих је 'народ многи, којег не може нико избројити, од свакога језика и кољена и народа и племена... пред пријестолом и пред јагњетом, обучени у хаљине бијеле и палме у рукама њиховима' (Откр. 7,9). Њихова борба је завршена, победа је задобијена. Палмове гранчице у њиховим рукама представљају симбол њиховог тријумфа, а беле хаљине су знак Христове беспрекорне правде која је сада и њихова." – *Ibid. 665.*

5. РУКА КОЈА КУЦА**а. Који позив Христос још увек упућује свакој души данас?
Јован 7,37.38; Откр. 22,17.**

"Божанска сила која делује у природи, утиче и на срца људи, будећи у њима неизрециву чежњу за нечим што још немају. Ту чежњу не могу да задовоље ствари овога света. Дух Божји подстиче их да теже за оним што им једино може осигурати мир и спокојство, а то је Христова милост и радост која проистиче из светости. Видљивим и невидљивим утицајима, наш Спаситељ стално делује на људе да их одврати од пролазне радости греха и привуче неизмерном блаженству које се налази само у Њему. Сви који узалуд покушавају да се напоје на испроваљиваним цистернама овог света треба још данас да чују божански позив: 'Дођи, и ко је жедан нека дође, и ко хоће нека узме воду живота забадава' (Откр. 22,17).

"Ви који у свом срцу чезнете за нечим бољим него што може пружити овај свет, препознајте у тој жељи Божји глас који говори вашој души!" – *Пути Христџу, 24.25.*

б. Чегa треба да се присећaмо када је у питању Рука која куца на врата нашег срца? Откр. 3,20; Зах. 13,6.

"Сјединимо се окупљени око Христовог крста. Христос, распети на крсту Голготе, треба да буде централна тема наших размишљања, разговора и наших најсветијих осећања. Имајмо увек на уму сваки благослов који смо примили од Бога, и када схватимо Његову неизмерну љубав, пожелећемо да све поверимо тој Руци која је због нас била прикована на крст." – *Пути Христџу, 95.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Како је Бог показао своју љубав према теби?
2. Од каквог је значаја за сваког појединца Христова жртва?
3. У ком смислу спасење представља нешто више од опроштаја греха?
4. Шта ће представљати завршни корак у делу спасења?
5. Зашто је баш данас најбољи дан да одговоримо Христу који куца на врата нашег срца?

Изазов ујућен Божјем царству

"И још мећем нејпријатељство између тебе и жене и између сјемена твојега и сјемена њезина; оно ће ти на главу стајати а ти ћеш га у њећу уједати." – I Мојс. 3,15.

"У даљем развоју велике борбе, Бог ће непобитним чињеницама објаснити начела своје владавине и показати како су их сотона и они које је он завео криво приказивали." – Пајр. и њороци, 57.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Пајр. и њороци, 5-16.*

Недеља

4. октобар

1. ВЕЧНИ ПРЕСТО

а. Према опису положаја и ауторитета који има Божји Син, шта можемо разумети о Божјој владавини? Пс. 45,6; Јевр. 1,1-3.

.....
.....
"Земља не даје своја добра нити се из године у годину наставља окретати око Сунца захваљујући својој властитој енергији. Једна невидљива Рука води планете у њиховом кружењу небом." – *Васиљ-шање, 99. ориг.*

б. Шта знамо о закону који представља основу владавине овог царства? Пс. 19,7; Мат. 22,37-40.

.....
"Божји закон је израз Његове праве природе; он је теловљење великог начела љубави, и стога темељ Божје владавине на небу и на земљи." – *Пуџ Христју, 54.*

"Пошто је закон љубави темељ Божје владавине, срећа свих створених бића зависила је од њихове потпуне сагласности са Његовим великим начелима правде. Од свих својих створења Бог очекује службу љубави – поштовање које проистиче из правилног схватања Његовог карактера." – *Велика борба, 493.*

2. СУПАРНИЧКО ЦАРСТВО

а. Како Библија, користећи лик тирског цара, описује пад Луцифера? Језек. 28,11-15.

.....

"Грех се зачео у ономе кога је Бог, поред Христа, највише почаствовао и који је међу небеским становницима био највиши у сили и слави. Пре свога пада, Луцифер је био први херувим заклањач, свет и неокаљан." – *Велика борба*, 493.494.

б. Како је Луцифер, сада познат као сотона, приговарао Божјем систему владавине? Ис. 14,12-14.

.....

"Напустивши своје место у непосредној Божјој близини, Луцифер је отишао међу анђеле да шири дух незадовољства. Деловао је потајно, и за извесно време је своје праве намере крио под изговором страхопоштовања према Богу. Почео је да наговештава сумњу у погледу закона који владају небеским бићима. Тврдио је да су закони можда потребни становницима светова, али анђелима, као вишим бићима, таква ограничења нису потребна јер им је (према његовом мишљењу) њихова мудрост довољан показатељ. Они, наводно, нису бића која би могла да обешчасте Бога; све њихове мисли су свете." – *Папир. и пророци*, 10.

с. Какав је био резултат овог изазова? Откр. 12,7-9; Лука 10,18.

д. Који положај је сотона преузео када је био збачен на земљу? Јов 1,7; Јован 14,30.

.....

"Сотона је своје царство отео од Адама, али је Адам био наме-
сник Творчев. Он није био независни владар. Земља припада Богу, а
Он је све поверио своме Сину. Адам је имао да влада у потчињено-
сти Христу. И кад је Адам своју власт предао у руке сотоне, Христос
је ипак остао законити Цар... Сотона може вршити своју при-
грабљену власт само колико му Бог то дозволи." – *Жеља векова*, 109.

3. СУКОБ НА ЗЕМЉИ

**a. Какав положај је првобитно био намењен људским бићима?
Пс. 8,4-6.**

**b. Како је сотона настојао да посредством змије увуче Адама и
Еву у овај сукоб? I Мојс. 3,1.4.5.**

"Једући плод с тог дрвета, рекла је змија, они ће достићи виши ступањ развоја и ући у шире поље сазнања. И она сама је, наводно, једући плод са забрањеног дрвета стекла моћ говора. Наговестила је затим да Бог љубоморно настоји да их у томе спречи, како не би по узвишености постали једнаки с Њим; и да им је окусити овај плод или га се чак само дотаћи забранио управо због тог његовог чудесног својства које даје мудрост и силу. Заводник је нагласио да се Божја опомена неће стварно обистинити, јер је, наводно, срачуната само на то да их застраши. Како би било могућно да они умру? Зар они нису јели плод са дрвета живота? То Бог тежи да их спречи, како не би достигли виши и племенитији степен развоја и постали срећнији." – *Папир. и пророци, 30.*

**c. Шта се десило са људским родом услед сталних сотониних
кушања? Римљ. 6,16; 5,12.**

d. Како је човек изгубио власт над земљом? I Мојс. 3,24; 9,2.

"Притиснута проклетством греха, цела природа је имала да сведочи човеку о карактеру и последицама побуне против Бога. Када је Бог створио човека, поставио га је господарем над свом земљом и над свим што живи на њој. Док год се Адам држао своје оданости небу, све у природи било му је покорно. Међутим, кад се он побунио против божанског закона, нижа створења су почела да се опиру његовом господарству. На тај начин је Господ, у својој великој милости, настојао да људима покаже светост свог закона наводећи их да, на основу личног искуства, увиде опасност одбацивања Његових прописа, чак и у најмањој мери." – *Папир. и пр. 36.*

4. НАДА У ДОЛАЗАК НАЈАВЉЕНОГ ЦАРА**а. Помените речи обећања које су проткане кроз проклетство изречено змији. I Мојс. 3,15.**

"Ова пресуда изречена у присуству наших прародитеља, представљала је за њих извесно обећање. Иако је предвиђала сукоб и рат између човека и сотоне, наговестила је да ће велики непријатељ најзад бити скрхан. Адам и Ева су стајали пред Праведним Судијом као кривци, очекујући да чују пресуду коју су заслужили својим преступом; али пре но што су дознали за живот пун мука и болова који одсад мора бити њихова судбина или за одлуку да се морају вратити у земљу од које су и створени, чули су речи које су у њима пробудиле наду. Иако су морали да пате и страдају од силе свог моћног непријатеља, ипак су могли с надом гледати у будућност, очекујући коначну победу." – *Патр. и пророци, 43.*

б. Како је ово обећање требало да буде испуњено? Јован 12,31.32; I Тим. 3,16.

"План за наше спасење није накнадно донесен, није формулисан после Адамовог пада. То је било 'откривење тајне која је била држана у ћутању кроз вечна времена' (Римљ. 16,25). То је било откривање начела која су од вечних времена сачињавала темељ престола Божјег. Бог и Христос су од самог почетка знали за сотонино отпадништво и за човеков пад услед обманљивачке моћи отпадника. Бог није наредио да грех постоји, али је знао да се може појавити и предузео је мере за сузбијање те ужасне појаве. Његова љубав према свету била је тако велика да је одлучио да свог јединог љубљеног Сина да, 'да ни један који Га вјерује не погине, него да има живот вјечни' (Јован 3,16)." – *Жеља векова, 9.*

с. Који царски приказ пророк користи како би описао најављеног Месију? I Мојс. 49,10; Ис. 9,6.7.

"Из срца људи није никада ишчезла нада да ће спасење доћи од Сина Божјег, који је наш Спаситељ и Цар. Од самог почетка било је људи који су вером гледали у будућност кроз вео садашњости." – *Пророци и цареви, 468.*

5. ФОРМИРАЊЕ ДВЕ КАТЕГОРИЈЕ

- а. Поредећи следеће стихове, опишите две категорије људи које су се формирале током развоја људског рода. Римљ. 8,14; I Јов. 3,1; Римљ. 1,21.22; Ефесц. 2,1-3.

.....

"Верни су се и до тада молили Богу, али кад су се људи стали размножавати, разлика између тих двеју групација била је све изрази-тија. На једној страни било је отворено исповедање оданости Богу, а на другој отворено презирање и непослушност." – *Папир. и прор.*, 58.

- б. Како искуство Кајина и Авеља приказује стање у којем се налази човечанство? Јевр. 11,4; I Јов. 3,12.

.....

"Кајин и Авељ су представници двеју групација или одређена која ће у свету постојати до свршетка времена. Једни ће умети да се користе жртвом принесеном због људских преступа, а други ће се све више уздати и ослањати на своје личне заслуге; њихова жртва, лишена снаге божанског посредништва, неће бити у стању да им обезбеди Божју милост. Наши преступи могу бити опроштени само Христовим заслугама... Није предвиђен и не постоји ниједан други начин да се човек ослободи робовања греху." – *Папир. и пророци*, 51.

- с. Какав избор се данас нуди сваком Адамовом детету? Римљ. 6,16.

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. На основу чега знамо да је закон Божји постојао од вечних времена?
2. Како је сотона приговарао темељу Божје владавине?
3. Како и данас човечанство бива обмањено змијиним лажима?
4. Која нада је надахњивала веру истинских верника у старим временима?
5. Именујте савремене еквиваленте Кајину и Авељу.

Наследници царсџва

"Чујџе, љубазна браћо моја, не избра ли Боџ сиромахе овоџа свиџеџа да буду боџаџи вџером, и нашљедници царсџва које обрече онима који њеџа љубе?" – Јаков 2,5.

"Сви који су Христови 'сјеме су Аврамово и по обећању наследници' (Гал. 3,29) 'за наследство непропадљиво, које неће иструнути ни увенути' (I Петр. 1,4); а то је земља ослобођена клетве греховне." – Паџр. и џророџи, 162.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Пророџи и цареви, 467-482.*

Недеља

11. окџобар

1. РАДОСНО ИШЧЕКИВАЊЕ

а. Како можемо укратко сумирати Јеванђеље? Римљ. 1:16,17.

.....
.....

б. Ко га све мора чути и какав избор треба учинити? Мат. 24:14; Марко 16:15.16.

.....

"Кад чланови Заједнице Божје, испуњавајући налог Јеванђеља, буду вршили дужност која им је намењена, тамо где је потребно, у својој земљи или у иностранству, цео свет ће убрзо бити опоменуи и Господ Исус ће поново доћи са силом и славом великом." – *Дела аџосџола, 80.*

с. Којој категорији људи је спасење доступно? Дјела 10:34,35; Римљ. 8:14; Ефесц. 3:6.

.....

"Благодати спасења намењене су свакој души. Само сопствена одлука може спречити човека да не постане учесник у благодати Христовој кроз Јеванђеље." – *Жеља векова, 389.*

2. БОЖЈА ОБЕЋАЊА ЊЕГОВОМ НАРОДУ У ДРЕВНИМ ВРЕМЕНИМА

а. Која обећања су дата Авраму и његовим потомцима? I Мојс. 12:1-3; 13:14-17.

"Бог је намеравао да преко јеврејског народа подари богате благослове свим народима света. Преко Израиља је требало припремити пут за распрострањавање светлости и знања о Богу по свему свету...

"А да би то и остварио, Бог је Аврама позвао да се одвоји од своје идолопоклоничке родбине и настани у земљи Хананској." – *Христове поуке, 252.253.*

б. Зашто је Бог чекао да прође неколико генерација после Аврама како би Његов народ ушао у посед Обећане земље? I Мојс. 15:13-16.

"Народи света, одајући се изопаченим навикама, били су потпуно изгубили представу о Богу. Бог у својој милости ипак није хтео да их збрише са лица земље. Он је, преко своје изабране Заједнице, хтео да им пружи прилику и могућност да Га упознају. Намера Му је била да начела откривена преко Његовог народа постану средство за оживљавање моралне Божје слике у човеку." – *Христове поуке, 253.*

"Иако су Аморејци били идолопоклоници и због свог великог безакоња заслужили праведну казну, Бог их је ипак штедео четири стотине година да би им пружио несумњиве доказе о томе да је Он једини прави Бог, Творац неба и земље. Сва Његова чуда која је учинио изводећи Израиљце из Мисира, била су им позната. Имали су довољно доказа и могли су упознати истину само да су хтели да се одврате од свог идолопоклонства." – *Пајр. и пророци, 453.*

с. Шта се на крају десило са Аморејцима? Судије 11:21-24.

"Кад су стигли до границе аморејске, замолили су да им дозволе само пролаз кроз њихову земљу, уз обећање да ће поштовати иста она правила којих су се придржавали у свом контакту са осталим народима поред чијих граница су пролазили. Међутим, кад је цар Амореја одбио ову учтиву молбу и пркосно сакупио војску за борбу, чаша њиховог безакоња се препунила и Господ је употребио своју силу да их уништи." – *Пајр. и пророци, 454.*

3. РАСКИД ЗАВЕТА

а. Како су Израилци пропустили да остваре план који је Бог имао када их је довео у Обећану Земљу? Судије 2:10-13.

"Док је још било у животу поколење које је Исус Навин упућивао, идолопоклонство није толико узимало маха, али су родитељи припремили пут за отпадништво своје деце. Непоштовањем божанских ограничења од стране оних који су ушли у земљу хананску, посејано је семе зла које је наставило да доноси горке плодове многим нараштајима. Јеврејима су њихове једноставне животне навике осигуравале благодат телесног здравља; али дружењем с незнабошцима били су наведени да попуштају апетиту и страстима, што је постепено смањивало њихову телесну снагу, и слабило им духовне и моралне силе. Израилци су због својих греха били одвојени од Бога. Његова снага им је била ускраћена и више нису били надмоћнији од својих непријатеља. Тако су најзад били покорени од стране управо оних народа које су они уз Божју помоћ могли да покоре." – *Паџр. и пророци*, 576.

б. Шта се десило услед негативног утицаја првог цара северне половине подељеног царства? I Цар. 14:15.16.

"Да је Израил пазио на вести пророка, не би касније доживео сва она понижења. Баш зато што су били упорни у својој непокорности, Бог је био принуђен да допусти да буду одведени у ропство..." – *Пророци и цареви*, 198.

"Преступ закона Божјег повлачио је за собом у свим временима исте последице. У Нојево време, кад су људи погазили сва начела правде и кад се зло толико раширило да се није могло више трпети... У време Аврамово становници Содоме су отворено пркосили Богу и Његовом закону и стога постали исто онако безбожни, покварени и порочни као и људи који су живели пре потопа. Становници Содоме превршили су меру Божјег стрпљења и стога се огањ гњева Божјег распалио против њих." – *Ibid.*, 198.

"У периоду који је претходио њиховом одласку у ропство, десет племена Израилевих било је исто тако непокорно и безбожно. Људи су сматрали закон Божји неважним и то је отворило уставе поплави зла која је наишла на Израил." – *Пророци и цареви*, 199.

4. ЦАР ИЗ ПЛЕМЕНА ЈУДИНА

а. Колико дуго се Јудино племе могло позивати на царске привилегије? I Мојс. 49:10; Језек. 21:30-32.

"Лав, цар шуме, је одговарајући симбол за ово племе из којег је имао да се роди Давид и син Давидов – 'Онај коме припада палица владалачка.' Прави 'лав од кољена Јудина,' коме ће се најзад све силе поклонити и сви народи света указати поштовање." – *Папир. и пророци*, 235.

б. Ко је био "Силом" (Онај "којем припада право") и када се Он појавио? Зах. 9:9; Мат. 21:1-9.

"Пролазио је век за веком и најзад су престали гласови пророка. Израил је тешко притискивала рука угњетача. Пошто су се Јевреји удаљили од Бога, њихова вера се поколебала и нада није више осветљавала будућност. Многи нису разумевали пророчке речи; и они чија је вера требало да остане постојана били су склони да узвикну: 'Протежу се дани, и од утваре неће бити ништа' (Језек. 12,22). Али је дан Христовог доласка био одређен у небеском савету." – *Пророци и цареви*, 481.

"Мало је било њих који су схватили природу Христове мисије, а многи су очекивали моћног Владара који ће успоставити своје царство у Израиљу и који ће доћи као Ослободилац народа." – *Жеља векова*, 24.

с. Какве је природе Његово царство? Јован 18:36.37. Шта ће се десити када вест о овом царству буде у потпуности објављена? Мат. 24:14.

"Он који је био наш узор држао се далеко од земаљских власти, не зато што је био равнодушан према људским патњама, него зато што се лек није налазио у људским и спољним мерама. Да би било успешно, лечење мора бити појединачно и мора препородити срце." – *Жеља векова*, 492.

"Христово царство се не може успоставити одлуком судова, концила или законодавних скупштина, нити под покровитељством великих људи овог света, већ изграђивањем Христовог карактера у синовима људским кроз дејство Светог Духа." – *Ibid.*, 493.

5. ОПУСТОШЕН ДОМ ("КУЋА ПУСТА")

- а. Шта је Христос изјавио када Га је одбацио Његов народ? Мат. 23:37.38. Када се ово опустошење одиграло (како у духовном тако и у физичком смислу)? Мат. 24:1.2.

.....

"Дотада је Он (Исус) храм називао кућом свога Оца. Али сад, кад Божји Син изађе између тих зидова, присуство Божје ће се заувек повући из храма подигнутог у Његову славу. Отада ће обреди у храму бити бесмислени, а служба у њему биће само опсена." – *Жеља векова*, 597.

"Видео је Јерусалим опкољен војском, са опседнутим становницима примораним да умиру од глади... Видео је да ће тврдоглавост Јевреја, која се показала у њиховом одбацивању Његовог спасења, довести и до тога да се не покоре нападачкој војсци... Видео је измрцварене становнике мучене на точку, распете на крсту, уништене дивне палате, храм у рушевинама, тако да од његових масивних зидина није остао ни камен на камену, док је сам град био преоран као њива..." – *Ibid.*, 554.

- б. Шта су јеврејски лидери одбацујући Христа навукли на себе? Мат. 27:24.25. Кога су изабрали као свог владара и шта је он на крају урадио? Јован 19:14,15; Лука 21:20,24.

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Објасните зашто је Бог одуговлачио са освајањем Ханана.
2. Чему се Божји народ данас може поучити из неуспеха Израиљаца да покоре Обећану земљу?
3. Зашто је царство о којем је Христос говорио било различито од онога што су људи очекивали?
4. Како службе у Божјем дому/храму данас губе свој значај?
5. Шта ја још могу учинити како бих поделио вест јеванђеља са онима који треба да је чују?

Исиуњена обећања

"А кад смо дјеца и наслѣдници смо: наслѣдници дакле Божији, а сунаслѣдници Христови: јер с њим сирадамо да се с њим и љрославимо." – Римљ. 8,17.

"Господ није никада на овој земљи био без својих истинских представника чији су интереси били једнаки Његовим. Ови сведоци Божји убрајају се у духовни Израил и на њима ће се испунити сва обећања завета који је Господ учинио са својим некадашњим народом." – Пророци и цареви, 489.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Пророци и цареви, 483-495.*

Недеља

18. октобар

1. ПОДЈЕДНАКЕ ПРИЛИКЕ

а. Шта Бог очекује уместо давања безусловних обећања? Јер. 18:7-10.

.....
.....

"Једина права сигурност налази се у потпуној послушности према Речи Божјој. Сва Његова обећања дата су под условом вере и послушности; а ако пропустимо да испунимо Његове заповести, онемогућујемо испуњење свих оних обилних благослова поменутих у Светим списима." – Пајир. и пророци, 657.

б. Какве особине Бог жели да нађе у људима без обзира на њихов статус или привилегије? Дјела 10:34.35.

.....
.....

"У царству Божјем положај се не стиче протекцијом. Он се не зарађује нити се прима путем неког самовољног поклона. Он је последица карактера. Круна и престо су знаци једног постигнутог стања; – знаци победе над самим собом кроз Господа нашега Исуса Христа." – Жеља векова, 526.

2. ИСТИНСКИ ИЗРАИЉ

а. Шта је обећано у погледу будућности Израиља? Јер. 33:16; Римљ. 11:25-27.

.....

"Бог је у својој милости и доброты толико свеобухватан да је у стању променити срца и Јевреја и незнабожаца и да свакоме ко узверује у Христа пружи благодати обећане Израиљу." – *Дела апостола, 280.*

б. Који пут једино води ка спасењу, без обзира да ли је неко Јеврејин или незнабожац по рођењу? Дјела 4:10-12.

.....

"Многи тврде да људском роду није потребно спасење, него развој – да би се сам могао оплемениити, уздићи и препородити... Кајиново случај показује шта је последица таквог схватања, шта човек неминовно постаје ако се одвоји од Христа. У човеку нема снаге којом би могао сам да се обнови и препороди, јер човечанство не тежи горе ка оном што је божанско, већ доле ка оном што је сотонско. Христос је наша једина нада." – *Папир. и пророци, 51.*

с. Које су одлике правог Израиља? Римљ. 2:28.29. У светлости поменутога, на кога се та обећања заиста односе? Римљ. 9,6-8.

"Фарисеји су тврдили да су деца Аврамова и хвалили су се да поседују спознају Божје Речи, али их те предности нису сачувале од себичности, пакости, среброљубља и најнижег лицемерја. Сматрали су се највећим верским учитељима света, али их је њихово такозвано правоверје довело до тога да су распели Господа славе." – *Жеља векова, 289.*

"Ова опасност постоји и данас. Многи сматрају без даљњег да су хришћани самим тим што су прихватили нека верска учења. Међутим, они не остварују истину у свакодневном животу. Они у ствари и не верују у истину нити је љубе, због чега нису примили силу и милост које долазе кроз посвећеност истином. Могу људи изјављивати да верују у истину, али ако тиме не постају искрени, благи, стрпљиви, ако не опраштају увреду, онда она представља проклетство за њих, а преко њих и проклетство за свет." – *Жеља векова, 289.*

3. АВРАМОВО СЕМЕ

- а. Које обећање је дато Авраму у погледу његовог односа према остатку света? I Мојс. 22:18.**

.....

.....

"За Аврама је била велика част што је био позван да буде отац нације која ће вековима бити чувар и повереник Божје истине намењене овом свету – нације преко које сви народи на земљи треба да буду благословени доласком обећаног Месије." – *Папир. и пророци, 129.*

- б. На шта се односи термин "семе" у овом обећању? Гал. 3:16. Који је услов да би се примили ови благослови? Стихови 8.9.**

.....

.....

"А Библија јасно говори да обећања дата Авраму треба да се испуне преко Христа. Сви који су Христови 'сјеме су Аврамово и по обећању наследници' (Гал. 3,29) 'за наследство непропадливо, које неће истрнути ни увенути' (I Петр. 1,4); а то је земља ослобођена клетве греховне." – *Папир. и пророци, 162.*

- с. Проучите разговор забележен у Јовану 8:31-45 и потом опишите врсту карактера која је неопходна да би неко постао учесник у духовном односу који је овде поменут.**

.....

.....

"Фарисеји су тврдили да су они деца Аврамова. Исус им је рекао да то тврђење могу доказати само ако чине дела Аврамова. Права Аврамова деца би живела онако како је он живео – животом послушности према Богу. Они не би покушавали да убију Онога који је износио истине које му је дао сам Бог. Кујући заверу против Христа, рабини нису чинили дела Аврамова. Чињеница да потичу од Аврама сама по себи нема никакве вредности. Без духовне повезаности са Аврамом, која се испољава у томе што би имали његов дух и чинили његова дела, они нису били његова деца." – *Жеља векова, 454.*

4. НАСЛЕЂИВАЊЕ ЗЕМЉЕ**а. Како су и патријарси били укључени у обећање о наслеђивању земље? II Мојс. 6:8. Шта се мора десити да би се ово обећање испунило? Лука 20:34-38.**

"Наследство које је Бог обећао својем народу није на овом свету. Аврам на овом свету није имао земље 'ни стопе' (Дјела 7,5). Био је врло богат покретним благом које је употребљавао да слави Бога и помаже ближње, али овај свет није сматрао својим завичајем. Господ га је позвао да напусти своје идолопоклоничке земљаке и обећао му је за вечита времена земљу Хананску; али ипак је нису наследили ни он, ни син његов, ни син његовог сина. Кад је зажелио да има посебно место да сахрани своје мртве, и то је морао купити од Хананејаца. Његова једина имовина у обећаној земљи састојала се од једне гробнице исклесане у стени у пећини Макпели.

"Међутим, Божја реч ипак није изневерила. Само заузимање Ханана од стране Јевреја није значило њено потпуно испуњење. 'Авраму и сјемени његову речена бише обећања' (Галатима 3,16). Сам Аврам је имао да учествује у благословима обећаног наследства. Могло је изгледати да се испуњење обећања сувише одлаже, али 'је један дан пред Господом као тисућу година, а тисућу година као један дан' (II Петр. 3,8). Може изгледати као да се са испуњењем тог обећања 'оклијева' али ће у одређено време 'зацијело доћи, и неће одоцнити' (Авакум 2,3). Обећање дато Авраму и његовом сину није се односило само на Ханан, већ на целу земљу." – *Папир. и њороци, 161.162.*

б. Шта нам показује да су патријарси то разумели? Јеврејима 11:13-16.**с. Ко се сматра правим потомком Аврама и сходно томе наследницима обећања? Гал. 3:27-29; Мат. 8:11,12.**

"Христос није признавао да само порекло људима даје неке врлине. Он је учио да духовна повезаност замењује и потискује сваку природну везу... Само они који су се у духовном смислу показали сродни са Аврамом, покоравашући се гласу Божјем као што је то он сам чинио, могу се сматрати правим његовим потомцима." – *Христове поуке, 235.*

5. СЛАВНО НАСЛЕДСТВО

- а. У каквом стању ће се налазити земља када се ово обећање буде испунило? Ис. 65:17-19.**

"У Библији се наследство спасених назива и 'отачанство' или домовина (Јевр. 11,14–16). Тамо ће небески Пастир да води своје стадо на изворе живе воде. Дрво живота даваће род сваког месеца, а лишће тог дрвета служиће за здравље народу. Тамо су вечно жуборећи потоци, бистри као кристал, поред којих лелујаво дрвеће баца своје пријатне сенке на стазе припремљене за искупљенике Господње. Тамо се простране равнице постепено и благо настављају у дивне брежуљке, а Божје горе уздижу своје узвишене врхове. На овим тихим равницама, покрај тих потока и река вечно живе воде, Божји народ који је на овом свету тако дуго био само дошљак и путник у пролазу, наћи ће коначно свој дом." – *Велика борба*, 595.

- б. Како Свети Списи описују духовно јединство у наслеђеном царству? Јер. 23:3-6; Језек. 37:24-27.**

"Све што је Бог створио у бескрајном свемиру поново куца јединственим пулсом хармоније и радости... Од најситнијег атома до највећег света у пространствима васионе, све што живи и што постоји, жива и нежива природа – све у својој непомућеној лепоти и радости говори да је Бог љубав." – *Велика борба*, 597.

- с. Шта ће Бог учинити са својим пребивалиштем када земља буде обновљена? Откр. 21:1-3.**

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Када Бог даје обећање, у ком смислу његово испуњење зависи од одређених услова?
2. Шта је неопходно поред исповедања вере у Христа?
3. Шта чини једну особу правим Аврамовим дететом?
4. Када ће се испунити обећање о наслеђивању земље?
5. Какав ће бити став спасених на новој земљи?

Тајна безакоња

"Јер се већ ради тајна безакоња, само док се уклони онај који сад задржава." – II Сол. 2,7.

"Апостол Павле је у својој другој посланици Солуњанима, прорекао велико отпадништво које ће довести до успостављања папске власти... Већ у самом почетку он је запазио како се у цркву увлаче заблуде које ће припремити пут за развој папства." – Велика борба, 45.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Велика борба, 45-55.*

Недеља

25. октобар

1. ОПАСНОСТ ЗА СТАДО

а. Које упозорење је Христос упутио у погледу опасности са којом ће црква морати да се суочи? Мат. 24:4.5.11. Шта ће се коначно развити? Дјела 20:28-30; II Сол. 2:1-12.

.....

"У току неколико кратких година многи од оних који су стајали као учитељи и вође цркве положили су свој живот за Јеванђеље. Убрзо је предстојало време кад ће се појавити страшни вуци који неће штеде-ти стада. Али ништа од свега тога није требало да обесхрабри оне који су своју наду полагали на Христа." – *Дела айосѿола, 396.*

б. Шта је црква могла да уради у погледу те опасности? II Тим. 3:13-15; Римљ. 16:17, 18.

.....

"Павле је страховао за цркву, јер је гледајући у будућност, видео нападе које ће она морати да подноси и од спољашњих и од унутрашњих непријатеља. С најдубљом усрдношћу позвао је браћу да будно чувају свети аманет који им је био поверен." – *Дела айосѿола, 292.*

2. ПРЕТЊА ПРОГОНСТВОМ

- а. Како су се неверни Јевреји опходили према својим хришћанским сународницима? 1 Сол. 2:14-16; Дјела 14:2. Какве су биле последице прогонства? Дјела 8:1.4.**

"Објављивање јеванђељске поруке међу незнабошцима било је сад енергично спровођено, а Заједница је била ојачана сакупљањем многобројних душа. Апостоли одређени да предводе у том делу наилазиће на подозрење, предрасуде и пакост. Њихово учење о разваљивању 'плота који је растављао' (Ефесц. 2,14), и тако дуго раздвајао јеврејски свет од незнабожачког проузроковаће и да их оптуже за јерес.

"Кад би они који познају истину њена начела и практично примењивали у свом животу, они би пронашли методе да људима приђу тамо где се они налазе. У почетку хришћанске цркве, Бог је у свом провиђењу дозволио да се свети расеју на све стране, пославши их на тај начин из Јерусалима у многе крајеве света. Тако Христови ученици нису остали у Јерусалиму ни у оближњим градовима, него су прешли границе своје земље и кренули великим међународним путевима, и копном и морем, тражећи изгубљене да би их привели Богу. И данас Господ жели да види како Његово дело напредује у многим крајевима. Не смемо се у својим напорима ограничити на само неколико места." – VI Сведочанство, 303.304.

- б. Да ли је прогонство било нешто што је требало да очекују? Јован 15:20; II Тим. 3:12. Шта је то што узрокује губитак вере када се особа суочи са прогонством? Марко 4:16.17.**
-
-

- с. Какав треба да буде наш одговор на прогонство? Мат. 5:10-12; Римљ. 8:37-39.**
-

"(Цитат из Мат. 5:10-12). Исус овде указује својим ученицима да ће управо у време када буду искусили велика страдања за Његово дело, имати разлога да се радују и увиде да им њихове невоље доносе корист, јер скрећу њихову пажњу и склоности од овога света и усмеравају их ка небу." - *The Spirit of Prophecy, vol. 2, pp. 211, 212.*

3. УЧИТЕЉИ СКЛОНИ ЈУДАИЗМУ

а. Како је страх од прогонства и даље утицао на поједине чланове цркве? Дјела 15:1,2.

"Док су апостоли заједно с проповедницима и обичним члановима у Антиохији улагали усрдне напоре да што више душа приведу Христу, дотле су неки верници јеврејског порекла, 'од јереси фарисејске', дошавши из Јудеје, успели да убаци једно питање које је довело до веома распрострањене препирке у цркви и изазвали запрепашћење међу верницима из незнабожаца. Ови учитељи, поборници јеврејства, тврдили су с великим самопоуздањем и сигурношћу да човек, да би се могао спасити, мора бити обрезан и испуњавати све прописе церемонијалног закона." – *Дела апостолова, 140.*

"Обраћени Јевреји, уопштено узевши, нису били склони да напредују онако брзо како им је отварало пут Божје провиђење. Резултат апостолског рада међу незнабошцима јасно је показао да ће обраћени из тих народа бројчано надмашити обраћенике јеврејског порекла. Јевреји су страховали да ће, ако се ограничења и обреди њихових закона не поставе као обавезан услов за пријем незнабожаца у чланство Заједнице, национална јеврејска особеност којом су се дотада издвајали и разликовали од свих народа, коначно савим ишчезнути између оних који су прихватили поруку Јеванђеља." – *Ibid., 141.*

б. Какав дух се налазио у позадини ових покрета? Гал. 6:12-16. Какве особине ће прави хришћанин показати у оваквим ситуацијама? II Тим. 1:7.

с. Како се апостол Павле у својим писмима опходило са јеретичким учењима ? Римљ. 2:25-29; I Кор. 7:18, 19; Гал. 5:6.

"Павле је посветио себе и све своје снаге служби Божјој. Он је истине Јеванђеља примио непосредно с неба, и у току целе своје службе одржао је живу везу с небом. Сам Бог га је поучио да хришћане незнабожачког порекла не оптерећује непотребним бременом; и кад су верници јеврејског порекла у антиохијској цркви покренули питање обрезања, Павле је знајући промисао Духа Божјег у погледу тог учења заузео одлучан и непоколебљив став, став који је хришћанску цркву ослободио уобичајених јеврејских обреда и церемонија." – *Дела апостолова, 149.*

4. ХРАБРОСТ И КОМПРОМИС

а. Какав дух, сличан апостолу Павлу, ми треба да поседујемо? Гал. 6:14; Римљ. 1:14-17.

.....

б. На какав компромис је велики апостол био наведен од стране браће и како је то довело до његовог хапшења? Дјела 21:17-24; 26-30.

.....

"Браћа су се надала да ће Павле, ако послуша њихов савет, одлучно порећи лажне гласове који су се ширили о њему. Они су га уверавали да је одлука ранијег савета у вези са обраћеницима незнабожачког порекла и церемонијалног закона још увек на снази. Међутим, овакав савет није био у складу с поменутом одлуком. Ово упутство није било покренуто од Духа Божјег, већ је било плод кукавичлука. Вође цркве у Јерусалиму знале су да би хришћани, ако се не придржавају церемонијалног закона, навукли на себе мржњу Јевреја и изложили се опасности од прогона... Ако би Синедрион оне који су веровали у Христа осудио као преступнике закона, они би брзо и строго били кажњени као отпадници од јеврејске вере.

"Многи Јевреји који су прихватили Јеванђеље још увек су поштовали церемонијални закон и били су спремни на неразумне уступке у нади да ће на тај начин задобити поверење својих сународника, отклонити њихове предрасуде и придобити их да поверују у Христа као Спаситеља света. Павле је схватио да ће водећи људи у јерусалимској цркви, докле год толики од њих гаје предрасуде против њега, настављати и да ометају његов утицај... Међутим, Бог га није овластио да пристане на све што су они у овом случају тражили.

"Кад имамо на уму Павлову најусрднију жељу да живи у слози са својом браћом, његово саосећање према слабима у вери, поштовање према апостолима који су били у личном додиру с Христом, и према Јакову – брату Господњем – његов циљ је да свима буде све а да притом не жртвује начело, онда није толико чудно што је био присиљен да скрене с пута којим је до тада тако одлучно и непоколебљиво ишао. Али уместо да постигне измирење као жељени циљ, он је својим напорима само убрзао кризу и предсказане патње и био одвојен од своје браће, услед чега је црква била лишена једног од својих најјачих стубова, што је унело тугу и бол у срца хришћана у свим земљама." – *Дела айосіола, 301.*

5. РАЗВОЈ ТАЈНЕ

а. После побуне Јевреја против римске владавине и уништења Јерусалима 70. године н. ере, у ком правцу се усмерио фокус међу хришћанима склоним компромису? Откр. 2:2-4.

"На почетку историје цркве, тајна безакоња, коју је прорекао апостол Павле, почела је своје убитачно дело. Кад су лажни учитељи, против којих је Петар упозорио вернике, почели да износе своје јереси, многи су били ухваћени у мрежу лажне науке." – *Дела ай.*, 442.

"Шта је био почетак овако великог отпадништва? Како се то црква у почетку удаљила од једноставности Јеванђеља? Својим прилагођавањем паганским обичајима, она је хтела да незнабошцима олакша прихватање хришћанства." – *Велика борба*, 346.

б. Објасните како је популарни презир према Јеврејима широм римског царства, довео до слабљења у светковању суботе.

"У првим вековима сви су хришћани светковали праву суботу... Али сотона је, да би постигао свој циљ, веома довитљиво и препредено радио преко својих агената. Да би се пажња народа скренула на недељу, она је проглашена празником у част Христовог васкрсења..." – *Велика борба*, 47.

"А сада, користећи се лажном светлошћу у којој је субота некада приказивана, учинио је (сотона) да се на њу гледа с презрењем као на јеврејску институцију. Док су хришћани углавном наставили да недељу светкују као празник радости, он их је навео да од суботе, у циљу испољавања мржње према свему што је јеврејско, направе дан поста, туге и жалости." – *Ibid.*, 48.

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Какав дух се налазио у самом корену развоја мистерије безакоња?
2. Како ће истински обраћена особа одговорити на претње прогонством?
3. Објасните спорна питања која су довела до првог доктриналног спора у раној хришћанској цркви.
4. До чега је довео савет упућен апостолу Павлу приликом његовог борава у Јерусалиму? Зашто?
5. Како се тајна безакоња и данас увлачи у цркву?

Субота, 7. новембар, 2015.

Добровољни њрилоџ њрве субоџе Лиџераџура за мисионска џоља

Иако у XXI веку интернет, књиге у електронском формату и друге врсте електронских помагала представљају савремени начин за ширење Јеванђеља, још увек постоји разноврстан и јединствен метод за презентацију коју ниједна врста медија не може заменити: штампана реч је један од најефикаснијих начина за ширење Јеванђеља и до најудаљенијих места на земљи која су чак без електричне енергије. На овај начин добра вест продире до некадашњих комунистичких, атеистичких и исламских земаља и може бити ширена на бази личног контакта.

Слушкиња Господња је изјавила: "Нека наше публикације које садрже библијске истине буду расејане попут јесењег лишћа" (*In Heavenly Places, сџр. 323*). "Наше публикације треба да буду разделене свуда. Одштампане их на више језика. Трећа анђеоска порука треба да буде изложена кроз ово оруђе и живо поучавање. Пробудите се ви који верујете у истину за ово време. Ваша је дужност сада да употребите сва оруђа која су вам на располагању како бисте помогли онима који разумеју истину да би је могли и објавити." (*Testimonies, vol. 9, сџр. 62*).

"Јављајте, хвалите и говорите: спаси, Господе, народ свој, остатак Израиљев." (Јерем. 31:7). Божји народ, остатак Израиљев, треба да објави добру вест о спасењу. И док ми имамо приличне залихе Библија, књига и брошура за евангелизирање, у многим земљама још увек постоји велики број оних који немају ту привилегију. Наша је дужност и част да подржимо ширење литературе у различитим областима широм света. Библија је преведена на многе језике и дијалекте, али важне књиге попут: "Пут Христу" и "Велика борба" још увек нису доступне милионима читалаца. Шта мислите о идеји да поделимо суботно–школске лекције онима који трагају за садашњом истином?

Размишљајте о пацифичким острвима и афричким земљама до којих још увек није допрла вест реформације. Имајмо на уму обећање записано у Проп. 11:1: "Баши хлеб свој поврх воде; јер ћеш га наћи после много времена." Морамо проширити спознају о Речи Божјој пре него што буде касно. Можда нећемо одмах видети резултате свог рада, али неће проћи много времена пре него што будемо сведоци богате жетве када се позни дажд буде излио у пунини. Будимо мудри пристави који сабирају благо на небу, а не на овој земљи.

Захвални смо на свему што су наша браћа, сестре и пријатељи широм света учинили у прошлости – али сада су потребе веће него икада раније. Будимо стога дарежљиви у овом правцу!

Издавачки одсек Генералне Конференције

Субоџа у њоследњим данима

"И субоџе моје свеџкуџе да су знак између мене и вас, да знаџе да сам ја Госџод Боџ ваш." – Језек. 20,20.

"При завршетку историје света обновиће се све божанске институџије. Поправиће се развалине које је човек начинио преступивши суботу." – Пророџи и цареви, 462.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Велика борба, 387-401.*

Недеља

1. новембар

1. СЕЃАШ ЛИ СЕ?

а. Који израз из II Мојс. 20:8 показује да је субота светкована пре него што је Бог изговорио и дао у писаној форми Десет Заповести на Синају?

"Субота није уведена као нешто ново, већ као дан од одмора који је био установљен још приликом стварања света. Ње се треба сећати и треба је празновати као успомену на Творчево дело стварања." – Паџир. и џророџи, 312.

б. Шта је Бог чинио током седмог дана стварања? I Мојс. 2:1.2. Шта је то што је овај дан чинило посебним? I Мојс. 2:3.

"Седмица, исто тако као и субота, води порекло од стварања света и као таква је сачувана у библијској историји и остала до данашњег дана. Прву седмицу је одмерио сам Бог као узор свим седмицама до свршетка времена. Као и свака друга, и она се састојала од седам дана које треба схватити у буквалном смислу речи (као дане од двадесет и четири часа). Шест дана је Бог провео у делу стварања, а седмог је отпочинуо, зато је тај дан благословио и одредио га људима за одмор." – Паџир. и џророџи, 94.

"Зато што је починуо у суботу, 'благослови Бог седми дан, и посвети га' (I Мојс. 2,3) – одредивши тај дан за свету употребу. Он га је дао Адаму као дан одмора. То је био спомен делу стварања, а тиме знак силе Божје и Његове љубави." – Жеља векова, 261.

2. УСПОМЕНА НА СТВАРАЊЕ

а. На шта субота треба да нас подсећа? II Мојс. 20:11; Пс. 111:4.

"Указујући на Господа као на Створитеља неба и земље, она (субота) истиче управо оно по чему се прави Бог разликује од свих лажних богова. Сви који празнују седми дан истичу тиме чињеницу да служе Господу. Тако је субота знак верности људске према Богу докле год на земљи буде било кога да Му служи." – *Пајџр. и пророци*, 312.

"Божја је намера да субота усмери човекове мисли на посматрање Његових дела. Природа говори његовом разуму да постоји један живи Бог који је створио све, и који влада свим што постоји... Лепота која краси земљу знак је Божје љубави. Ми је можемо запознати и посматрати у планинским врховима који стоје од искона, у љупком дрвећу које се уздиже к небу, у једрим пупољцима и миришљавом цвећу. Све нам говори о Богу. Субота, која без престанка упућује човека на Онога који је све створио, налаже му да отвори велику књигу природе и да у њој прати трагове мудрости, моћи и љубави Створитељевог." – *Ibid.*, 21.22.

б. Ако је Бог све створио, у какав положај то нас ставља? Пс. 100:3; Ефесц. 2:10.

с. Ко је Творац коме субота припада? Јован 1:3; Марко 2:27, 28.

"Пошто је начињена за човека, субота је дан Господњи. Она припада Христу. Јер 'све је кроз њу постало, и без ње ништа није постало што је постало' (Јован 1,3). Пошто је Он начинио све, начинио је и суботу. Он је одредио да субота буде спомен на дело стварања. Она показује да је Он и Творац и Онај који посвећује. Она нас подсећа да је Творац свега што постоји на небу и Земљи поглавар цркве и да смо се кроз Његову силу измирили са Богом." – *Жеља векова*, 269.

"Четврта заповест је једина између свих десет у којој се спомиње и име и звање Законодавца. Она је једина која казује чијим ауторитетом је закон дат. Према томе, она је печат Божји којим је закон запечаћен као очевидним знаком своје аутентичности и обавезности." – *Пајџр. и пророци*, 313.

3. ЗНАК ПОСВЕЋЕЊА

а. Коју је додатну сврху субота имала када се појавио грех? Језек. 20:12.

"Субота је знак моћи којом Христос располаже да нас учини светима. И она је дата свима које Христос чини светима. Као знак Његове посвећујуће силе, субота је дата свима који кроз Христа постају саставни део Израиља Божјег." – *Жеља векова*, 269.

б. На шта је субота нарочито требала да подсећа децу Израилеву? V Мојс. 5:15.

с. На који начин се теме попут "непријатељства" против греха и ослобођење од истог рефлектују у значају суботе? I Мојс. 3:15; II Мојс. 31:13.

"Циљ обраћења и посвећености је помирити људе са Богом, доводећи их у сагласност са начелима Његовог закона... 'Јер тјелесно мудровање непријатељство је Богу, јер се не покорава закону Божјем нити може' (Римљ. 8,7). Али 'Богу тако омиље свијет да је и Сина својега јединороднога дао' да би се човек могао помирити са Богом. Само захваљујући Христовим заслугама човек може поново да дође у склад са својим Творцем. Његово срце мора бити обновљено божанском милошћу и он мора добити нови живот одозго. Та промена представља у ствари новорођење без којег, каже Христос, нико 'не може видјети царства Божјег' (Јован 3,3)." – *Вел. борба*, 416.

"Субота која је становницима света дата као знак Бога у својству Творца, исто је тако Његов знак и у својству Онога који посвећује. Сила којом је створио све што постоји иста је сила којом Он обраћену душу поново ствара и преображава у своје сопствено обличје. Субота је знак посвећености за оне који је држе светом. Права посвећеност је хармонија с Богом, поистовећивање с Њим у карактеру. То се добија прихватањем оних начела која представљају препис Његовог карактера. Субота је стога и знак послушности. Онај ко се свим срцем покорава четвртој Божјој заповести – покораваше се Његовом закону у целости. Он се посвећује потпуном послушношћу." – *VI Сведочанство*, 323.

"Они којима је Господ све и сва у животу потчиниће се Његовој контроли, и примиће знак или печат Божји, по чему ће се видети да су они Његово нарочито власништво. Правда Христова ићи ће пред њима и слава Господња биће им награда и задња стража. Господ ће узети у заштиту све оне који носе Његов знак." – *Коменџари*, 902.

4. ИСКУСТВО ИСТИНСКОГ СВЕТКОВАЊА СУБОТЕ**а. Шта подразумева истинско светковање суботе у последњим данима земаљске историје? Мат. 11:28-30; Ефесц. 4:22-24.**

"Сви морају својим личним искуством упознати вољу Божју. Сваки од нас појединачно мора чути како Бог говори срцу. Кад сваки други глас умукне и кад у тишини чекамо пред Њим, глас Божји се јасније чује у тишини душе. Он нас позива: 'Утолите и познајте да сам ја Бог' (Пс. 46,10). Само се ту може наћи истински починак... Усред ужурбане масе и под притиском интензивне животне делатности, тако освежена душа окружује се атмосфером светлости и мира. Живот ће одисати мирисом и у њему ће се испољавати божанска сила која утиче на човечије срце." – *Жеља векова*, 349.

б. Шта ће бити резултат процеса обнове? II Кор. 5:17.**с. У каквом духовном стању морамо бити да бисмо заиста држали суботу светом? III Мојс. 20:26; Ефесц. 1:3, 4.****д. За чиме треба сваког дана да усрдно тежимо? Пс. 51:10.**

"Већ и сама прва помисао у чежњи душе за Богом Њему је позната. Никада није изречена ниједна молитва, ма колико дрхтавим и несигурним гласом, ни проливена ниједна суза, ма колико скривена од људи; још никада није било ниједне искрене жеље за Божјом заштитом, а да Дух Божји није то покренуо и пошао у сусрет скрушеном срцу." – *Христове поуке*, 174.

"Посветите се Богу чим се ујутро пробудите из сна. Нека вам то буде први задатак. Молите се: 'Узми ме, Господе, да будем сасвим Твој. Полажем све своје планове пред Твоје ноге. Употреби ме данас у својој служби. Остани са мном и допусти да сав мој рад буде учињен у Теби.' Тако чините сваког дана у свом животу. Сваког новог јутра посветите свој живот Богу за тај дан. Све своје планове у молитви изнесите пред Њега, да вас Он у своме провиђењу упути да ли их треба остварити или пак одбацити. И тако, дан за даном, предајући свој живот у Божје 'руке' ваш ће живот постајати све сличнији животу Христовом." – *Пути Христу*, 63.

5. ЗАДОВОЉСТВО И РАДОСТ

- а. Ако уђемо у суботни завет и ако он изврши намењено дело у нама, шта ће он постати? Ис. 58:13.14. Шта се подразумева под изјавом "мој свети дан"? Мат. 12:8.**

.....

- б. Какав благослов ће субота донети свима онима који је истински приме? Мат. 11:28.**

.....

"Субота ће бити радост и милина свима онима који је примају као знак стваралачке и избавитељске Христове силе. Видећи Христа у њој, они се радују у Њему." – *Жеља векова*, 289.

"Видела сам како суботом цело небо будно посматра оне који извршавају захтеве четврте заповести и празнују суботу. Анђели бележе интересовање и поштовање које они указују тој божанској установи. Они људи који су славили Господа Бога у својим срцима побожношћу своје душе и који су се трудили да искористе свете часове славећи суботу како најбоље умеју и славили Бога тиме што су се радовали суботи – ти људи су примили од анђела нарочити благослов светлости и здравља и њима је била подарена нарочита снага." – *II Сведочанство*, 793.

- с. Ако се нађемо верни, шта ћемо чинити сваке суботе у царству на обновљеној земљи? Ис. 66:23.**

.....

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Објасни зашто Бог каже: "Сећај се".
2. На шта нас субота подсећа?
3. Какав још значај субота има у хришћанском искуству?
4. Како можемо истински искусити суботни мир?
5. У ком смислу се ти лично можеш окористити благословима Господњег дана?

Испражни суд

"А некијех су људи зријеси познати који најријед воде на суд, а некијех иду за њима." – *1 Тим. 5,24.*

"Док се на небу врши истражни суд и док се греси верних који се кају уклањају из светиње, у Божјем народу на земљи мора се извршити посебно дело чишћења, одстрањивања греха." – *Маранша, 254.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Велика борба, 426-437.*

Недеља

8. новембар

1. О ТВОМ СЛУЧАЈУ СЕ ОДЛУЧУЈЕ!

а. О чијем случају се одлучује на суду? *II Кор. 5:10.* Са ким овај суд започиње? *I Петр. 4:17.*

.....
.....

"Кад се књиге записника на суду отворе, пред Богом ће се разоткрити живот сваког појединца који је веровао у Исуса. Почевши од оних који су први живели на земљи, наш Заступник ће ићи постепено од поколења до поколења, и завршити са живима. Свачије име биће споменуто, случај свакога појединца темељно испитан. Нека имена ће бити примљена, нека имена одбачена." – *Велика борба, 430.*

б. Када ће већини људи бити суђено? *Јевр. 9:27.* Зашто?

.....
.....

с. На којим доказима се базира суђење? *Откр. 20:11,12.* Шта је забележено у тим књигама? *Јер. 2:22; Мал. 3:16; Немија 13:14.*

.....
.....

2. МЕРИЛО И ЗАСТУПНИК

а. Шта представља мерило на основу кога ће нам бити суђено? Јаков 2:10-12. Какав је карактер овог мерила и шта он захтева? Пс. 19:7; Мат. 5:48.

"Божји закон је мерило којим ће се на овом суду одмеравати живот и карактер свакога појединог човека." – *Велика борба*, 428.

"Христос је својим учењима показао колико су далекосежна начела закона изговореног на Синају. Он је био жива примена тог закона чија ће начела заувек остати велико мерило праведности – мерило према којем ће се судити свима у велики дан када суд заседне и књиге се отворе." – *Одабране њорукe I*, 211.

б. Каква казна је предвиђена за неправеднике? Римљ. 6:23. Да ли постоји нека нада за оне са лошим извештајем? I Јов. 2:1.2.

"Смрт безгрешног Божјег Сина представља најубедљивије сведочанство да 'је плата за гријех смрт' (Римљ. 6,23), и да сваки преступ Божјег закона мора бити праведно кажњен. Са Христом који није имао греха поступало се као са грешником човека ради. Кривица престапа коју је примио на себе сакрила је Очево лице од Њега све док се Његово срце није сломило и живот се у Њему угашио. Све то је морало бити жртвовано да би грешник могао бити откупљен. Ни на један други начин није човек могао да се ослободи од казне за учињени грех." – *Велика борба*, 479.

с. Како ми треба да прихватимо жртву помирења? Римљ 3:25; I Јов. 1:9.

"Примери искреног кајања и истинске понизности, које налазимо у Светом Писму, откривају нам дух признања у којем нема никаквог изговора за грех или покушаја оправдавања кривице. Апостол Павле није покушавао да се ограда од свог греха. Он га осликава најцрњим бојама, не покушавајући да умањи своју кривицу...

"Смерно и сломљено срце, испуњено искреним кајањем, знаће да цени Божју љубав и жртву принесену на Голготи. И, као што син признаје своју кривицу вољеном оцу, тако ће и истински покајник изнети све своје грехе пред Бога. 'Ако признајемо своје грехе', каже апостол, 'веран је Он и праведан: опростиће нам грехе и очистиће нас од сваке неправедности'(I Јов. 1:9)." – *Пути Христџу*, 36.37.

3. ВРЕМЕ СУДА

- а. Шта ће се десити са онима који су истински прихватили услуге Заступника? Јован 11:25; Јован 5:24-29.**

"Поред имена оних који су истински окајали своје грехе, позивајући се у вери на Христову крв као жртву помирења, биће у небеским књигама забележено опроштење. Пошто се пронађе да им је карактер усклађен са вољом Божјом и да су постали учесници Христове правде, њихови греси ће бити избрисани, а они сами проглашени достојнима вечнога живота." – *Велика борба*, 430.

- б. Шта ће Христос донети са собом када буде поново дошао на ову земљу и са којим циљем? Откр. 22:12; II Тим. 4:7, 8.**

- с. Шта се мора прво десити да би Христос могао да награди верне? I Тим. 5:24; I Пет. 4:17; Лука 20:35, 36.**

"Пре него што се буде коначно давала награда, мора се одлучити ко је достојан да има удела у наследству праведника. Ова одлука мора бити донесена пре другог Христовог доласка на облацима небеским; јер Он кад дође донеће са собом и награду да сваком да 'по дјелима његовијем' (Откр. 22, 12). То значи да ће пре Његовог доласка бити одлучено о карактеру деловања сваког појединца, и сваком Христовом следбенику признаће се награда према његовим делима.

"Док људи још увек живе овде на земљи, у небеској судници врши се истражни суд. Живот свих оних који тврде да су Христови следбеници прегледа се пред Богом. Истраживање за сваког понаособ врши се према извештајима који се о сваком воде у небеским књигама, и судбина сваког појединца биће према његовим делима одлучена заувек." – *Христове поуке*, 277.

"Тада више неће бити времена милости нити било какве могућности за проверавање и припрему за вечност. Одео Христове правде морамо обући још на овом свету. Овде нам се пружа једина могућност да изградимо карактер подесан за дом који је Христос припремио онима који држе Његове заповести." – *Христове поуке*, 284.

4. УКЛАЊАЊЕ ГРЕХА

- а. Шта ће се десити са гресима праведника који ће примити награду приликом васкрсења? Михеј 7:19; Ис. 43:25 .**

.....

"Дело истражног суда и брисање греха треба да се заврше пре другог доласка Христовог. Пошто ће мртвима бити суђено према ономе што је записано у књигама, немогуће је да греси људи буду избрисани све док се над њима не заврши суд на којем ће случај сваког појединачно бити размотрен. Апостол Петар јасно каже да ће греси верника бити избрисани да "дођу времена одмарања од лица Господњега, и да пошаље напријед нареченога вам Христа Исуса" (Дјела 3,19.20). Кад истражни суд буде завршен доћи ће Христос и са собом донети плату, свакоме по делима његовим." – *Велика борба*, 432.

- б. Објасни како параболо о неправедном слуги (Мат. 18:23-35) указује на разлику између опроштаја греха и уклањања греха. Иако можемо бити верни данас, која отрежњавајућа реалност треба да нас држи увек на опрезу? Јез. 33:13-16.**

- с. Шта се дешава са именом неверне особе које је записано у књизи живота? II Мојс. 32:32.33. Како је, на првом месту, то име ту записано и чија имена ће бити задржана у тој књизи? Фил. 4:3; Откр. 3:5.**

.....

"Ми сада живимо у великом дану очишћења. У симболичној служби Старога завета, док је поглавар свештенички за Израилце вршио службу помирења, сваки је морао да мучи своју душу исповедањем греха и понижењем пред Господом, да не би био истребљен из народа. На сличан начин, сви који желе да им имена остану у књизи живота треба и сада, у ових неколико преосталих дана милости и пробе, да муче своју душу пред Богом жаљењем због учињених греха и искреним кајањем. Дубоко и савесно они морају да преиспитају своја срца... Иако сви народи морају изаћи пред Бога да приме суд, Он ће ипак случај сваког појединца испитати са таквом тачношћу као да не постоји више ниједно друго биће на земљи." – *Ibid.*, 435.

5. ИСПИТИВАЊЕ И НАГРАДА

- а. Да би греси били уклоњени, шта се прво мора десити, а што је и записано у параболи о човеку без свадбеног руха? Мат. 22:9-14. Шта представља свадбено рухо? Откр. 19:8; Филиб. 3:9.

"Царево испитивање гостију на овој гозби представља рад истражног суда. Гости на јеванђељској гозби су они који тврде да служе Богу, они чија су имена записана у књизи живота..."

"Свадбено рухо у параболи приказује чисти и неокаљани карактер који морају имати прави Христови следбеници... То је правда Христова – Његов беспрекорни карактер – правда која се посредством вере даје свима који приме Христа као свог личног Спаситеља." – *Христове поуке*, 277.

- б. Које дело Христос тренутно обавља за сваког покајничког грешника и која изјава ће се чути када то дело буде завршено? Јевр. 2:17; Откр. 22:11, 12; Дан. 12:1.

- с. С обзиром да ће се суђење завршити са последњом генерацијом живих (у време суда), које упозорење нам Христос упућује? Марко 13:33. Какво јемство ми имамо? Јевр. 4:14-16; 13:20, 21.

"Горе у небеској светињи сада заседа суд... Убрзо – нико не зна када, прећи ће се на случајеве живих." – *Велика борба*, 436.

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Зашто је време суда тако значајно за оне који живе у њему?
2. Како можемо бити сигурни да ће пресуда бити: "Није крив"?
3. Зашто се суђење оних који тврде да су верници мора десити пре Христовог другог доласка?
4. Која је разлика између опроштаја и уклањања греха?
5. Какво искуство морају имати истински Христови следбеници који ће бити суђени док су живи?

Последња ојомена свеіу

"Јер је ово добро и іријайіно іред Сіасііељем нашим Бојом. Који хоће да се сви људи сіасу, и да дођу у іознање ісііине." – I Тим. 2,3.4

"Адвентни покрет од 1840-1844. године представљао је величанствено испољавање Божје силе; прва анђеоска порука била је однесена до сваке мисионарске станице на свету, и у неким земљама јавило се тако велико интересовање за веру какво није запажено од реформације шеснаестог века; али све ће то бити надмашено силним покретом у последњој опомени Трећег анђела." – *Велика борба, 540.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Велика борба, 534-541.*

☐ *Недеља*

15. новембар

1. СВИ МОРАЈУ БИТИ УПОЗНАТИ

а. Који је значајан налог Христос дао својим ученицима? Дјела 1:8.

"Пре него што се вазнео на небо, Христос је одредио задатак и оставио налог својим ученицима. Он им је рекао да морају бити извршиоци Његовог завештања којим је Он оставио свету ризнице вечног блага." – *Дела айосііола, 18.*

"Не чекајте, речено им је, да људи долазе к вама, него ви одлазите к њима с божанском поруком." – *Ibid., 19.*

б. Шта се мора десити пре краја света? Мат. 24:14.

"Предност је сваког хришћанина не само да очекује долазак нашег Господа Исуса Христа – 'чекајући и желећи да буде скорије долазак Божијега дана' (II Петр. 3:12) – него и да га убрза. Кад би сви они који исповедају Његово име, доносили и род на Његову славу, како би брзо читав свет био засејан семеном Јеванђеља! Последња велика жетва убрзо би сазрела и Христос би дошао да сабере драгоцену пшеницу." – *Хрисііове іоуке, 49.*

2. ПРОРОЧАНСТВА О УНИШТЕЊУ

а. Зашто се Христов долазак одлаже и шта, на основу онога што ми знамо, очекује нашу планету? II Петр. 3:7-10.

.....

б. Опишите пророчанства о уништењу у драматичном врхунцу овоземаљске историје. Ис. 13:6-9; 34:1-5; Откр. 6:14-17; 11:18.

.....

"Бог допушта да зли напредују и да открију своје непријатељство према Њему да би, кад напуне меру свога безакоња, сви у њиховој потпуној пропасти могли увидети Његову праведност и милост. Дан Његове освете се приближује, када ће сви они који су газили Његов закон и тлачили Његов народ примити праведну награду за сва своја дела. Тада ће свака свирепост и неправда учињена према Божјим вернима бити кажњена као да је учињена самом Христу." – *Велика борба*, 43.

с. У ком смислу се може повући паралела са потопом у Нојевим данима? I Мојс. 6:13, 17; 7:23; Мат. 24:37-41.

"Библија каже да ће се људи у последњим данима потпуно одати трци за зарадом, задовољствима, похлепи за богатством. Биће потпуно слепи за вечне стварности...

"У свеопштој трци за добитком и себичним задовољствима људи срљају као да уопште нема ни Бога ни неба, ни будућег живота. У Нојевим данима била је дата опомена о скором потопу да би тргла људе из њихове безбожности и да би их навела на покајање. Тако и порука о скором Христовом доласку треба да пробуди људе из њихове потпуне обузетости интересима и жељама овога света. Она треба у њима да пробуди свест о вечној стварности, како би могли да схвате и приме позив на гозбу Господњу." – *Христове поуке*, 197.

"Пре потопа Бог је послао Ноја да опомене становнике света, како би се покајали и избегли предстојећу опасност. Пошто се сад приближило време Христовог поновног доласка, Бог шаље своје слуге да опомену свет да се припреми за тај велики догађај. Огромне масе живе у преступу Божјег закона, и сада их Он милостиво позива да се покоре Његовим светим прописима. Свима који су вољни да вером у Христа и покајањем пред Богом одбаци своје грехе, нуди се опроштај." – *Папир. и пророци*, 83.

3. СЕДАМ ПОСЛЕДЊИХ ЗАЛА

а. Како Откривење описује стварно извршење Господњих казни над земљом? Откр. 15:7; 16:1-21.

.....

"Видела сам да је Његов гнев страхан и ужасан, и кад би Он испружио и гњевно подигао своју руку, становници овог света били би уништени као да их никада није било или би патили од неизлечивих рана и убиствених болештина које би их снашле; не би налазили спаса, него би били уништени... Тада сам, боље него икад раније, схватила важност брижљивог истраживања Божје Речи, да бисмо знали како да избегнемо зла која ће, према тој Речи, снаћи све непокајане." – *Рани сјиси, 69.*

"Својим понашањем и својим поступцима ми одлучујемо да ли ћемо примити печат Бога живог или ћемо бити посечени смртоносним оружјем. Капи гњева Божјег већ почињу да падају на земљу; али кад се седам последњих зала непомешано уточених у чашу гњева Његова коначно излију, тада ће бити заувек прекасно да се било каквим кајањем нађе заштита. Неће више бити крви помирења која би могла да одстрани мрље греха." – *V Сведочанство, 196.197.*

б. Опишите приказ када буде завршено уништење преосталих живих становника земље. Откр. 19:17-19.

.....

"Пажња ми је поново била управљена на ову земљу... Кад глас Божји ослободи свете, масе безбожника почињу да се међусобно истребљују. Земља изгледа преплављена крвљу а лешеви побијених леже на све стране." – *Рани сјиси, 312.*

"Цела земља поприма изглед ненасељене пустиње. Градови и села, порушени земљотресом, леже у рушевинама. Планине, просто ишчупане из својих темеља, остављају за собом дубоке поноре. Стење избачено из мора или одваљено од брда, и велико дрвеће са кореном ишчупано из тла, леже свуда разбацани по површини земље." – *Ibid., 312.*

с. Који је последњи догађај који представља врхунац у уништењу земље? Мал. 4:1-3; II Петр. 3:10.

4. ТРОСТРУКА ПОРУКА

а. Како су порука о суду и пад Вавилона описани преко првог и другог анђела из Откривења 14. поглавља? Откр. 14:6-8.

"По пророчанству, после ове опомене о суду и вести везаних уз њу, следи долазак Сина Човечјег на облацима небеским. Објављивање суда је уједно и најављивање скорог Христовог повратка. Ова објава назива се вечним јеванђељем. Тако и проповедање Христовог повратка и објављивање Његове близине чине битан део јеванђеоске поруке." – *Христове поуке, 197.*

б. Како порука трећег анђела представља завршно упозорење пред изливање седам последњих зала? Откр. 14:9-12.

"Најстрашнија претња која је икада упућена смртницима налази се у поруци трећег анђела. Грех о којем је ту реч и који изазива изливање гњева Божјег непомешаног са милошћу мора да је заиста страشان. Људи не смеју остати у тами у погледу овог тако важног предмета; опомену против овог греха треба објавити пре него што Бог почне да походи свет својим казнама, да би сви знали зашто те казне наилазе, и да би им се пружила прилика да их избегну." – *Велика борба, 400.*

с. Кога представљају ови "анђели" (весници) који "проповедају" вечно јеванђеље становницима земље? Марко 16:15.

"Три анђела описана у четрнаестом поглављу Откривења Јовановог представљају народ који прима светлост Божјих порука и као Његов представник објављује те опомене по свему свету. Својим следбеницима Христос каже: 'Ви сте видјело свијету' (Мат. 5,14). Свима који приме Исуса, крст са Голготе говори: Посматрајући вредност једне душе, 'Идите по свему свијету и проповиједајте јеванђеље сваком људском бићу' (Марко 16,15). Не дозволимо да нас било шта спречи у томе. То је најважније дело свих времена; и по својим резултатима далекосежно је као вечност. Иста љубав и интересовање за људске душе, које је Христос испољио својом жртвом за њихово искупљење, треба да покрећу и све Његове следбенике." – *V Сведочанство, 430.*

5. ПОСЛЕДЊИ ПОЗИВ

- a. Непосредно пред изливање зала, који нарочити позив ће бити упућен Божјим вернима који још увек нису уједињени са црквом остатка? Откр. 18:1-5.

"Упркос духовној тами и сталном удаљавању од Бога у црквама које сачињавају Вавилон, велики број правих Христових следбеника још увек се налази у тим својим верским заједницама...

"Осамнаесто поглавље Откривења указује на време када ће, као последица одбацивања троструке опомене из Откривења 14:6–12, црква потпуно достићи стање најављено у поруци другог анђела, а народ Божји, који се још увек буде налазио у Вавилону, биће позван да раскине сваку заједницу с њим. Ово је последња порука која ће бити упућена свету и она ће извршити своје дело. Када они, који 'не вјероваше истини него вољеше неправду' (II Сол. 2:12), буду предати сили преваре да верују лажи, тада ће светлост истине обасјати све оне чија су срца спремна да је приме, а сва Божја деца која се налазе у Вавилону, послушаће позив." – Велика борба, 351.

- b. Да би земља била "обасјана славом Његовом", какве карактеристике анђео (весник) мора испољити? Ис. 52:7, 8; Мат. 5:16; Кол. 1:27.
- c. Какав план деловања нам апостол представља у светлости ових реалних чињеница? I Сол. 5:4-6.

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Који неодложан задатак нам је Господ поверио?
2. У ком смислу стање и судбина земље подсећа на стање у Нојево доба?
3. Опишите на који начин ће Бог окончати постојање данашњег света.
4. Које упозорење треба да буде упућено пре него што наступи потпуно уништење земље?
5. Како можемо бити сигурни да ћемо у то време бити на Божјој страни?

Запечаћење Божјих слугу

"Не кварите ни земље, ни мора, ни дрвеша, докле запечатим слуге Бога нашега на челима њиховим." – Ошкр. 7,3.

"У ово време запечаћења, сотона се служи свим могућим лукавствима како би мисли Божјег народа одвратио од садашње истине и навео га да се поколеба. Видела сам да је Бог поставио заштитни покривач изнад свог народа да би га заштитио у време невоље и свака душа одлучна у истини и чиста у срцу биће под заштитом Свемогућег Бога." – *The Review and Herald (The Present Truth), August 1, 1849.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *V Свед., 207-216. ориџ.*

Недеља

22. новембар

1. УТОЧИШТЕ

а. Који позив Бог упућује свом народу пре него што земља буде уништена? Ис. 26:20,21.

.....

б. Која обећања ће представљати утеху у тим турбулентним (немирним) данима? Пс. 46:1-3; 91:1-10.

"Време невоље представља озбиљан тест који треба да открије Христу сличне карактере. Оно је намењено да би се људи навели да окрену леђа сотони и његовим искушењима. Последњи сукоб ће им открити сотонин прави карактер као окрутног тиранина, и то ће имати успеха као ниједно друго средство – потпуно искоренити њихову приврженост према њему." – *The Review and Herald, August 12, 1884.*

"Њихова вера не престаје зато што им молитве нису одмах услышене. Иако подносе највећи страх, забринутост и душевну тескобу, ипак не престају да се моле. Они се ослањају на Божју снагу као што се Јаков држао анђела, и вапај њихове душе је сличан Јаковљевом: 'Нећу Те пустити докле ме не благословиш!' (I Мојс. 32,26)." – *Велика борба, 548.*

2. ЗАПЕЧАЋЕНИ ИЛИ ПОГУБЉЕНИ

- a. Ко ће бити погубљен, а коме ће бити обезбеђен заклон по Језекиљевом виђењу? Језек. 9:3-6, 9, 10.
- b. Како је деловање анђела заштитника поменутог у Откривењу слично ономе што ради човек са оправом писарском у Језекиљевој визији? Откр. 7:1-3.
- c. На који начин искуство Јевреја у време царице Јестире приказује искуство народа Божјег у време послетка? Јестира 3:8, 9; 9:1-3.

"Ово запечаћење слугу Божјих је исто оно које је приказано Језекиљу у виђењу." – *Свед. прор. 445.*

"Тешка искушења која су наишла на народ Божји у Јестирино време нису била обележје само тога доба... Исти онај дух који је у протеклим вековима наводио људе да прогоне праву заједницу, учиниће да се и у будућности примене исте мере према онима који остану верни Богу..."

"Декрет који ће на крају бити издат против остатка народа Божјег биће веома сличан декрету који је Асвир издао против Јевреја. Данас непријатељи праве заједнице, у малој групи оних што држе суботу према четвртој заповести, виде Мардохеја на вратима. Послушност Божјег народа према Његовом закону представља стални укор за оне који немају страха Господњег и газе Његову суботу." – *Пророци и цареви, 413.*

"Сотона ће подстаћи негодовање против мањине која не прихвата обичаје и традиције овог света. Људи на положају и од утицаја удружиће се с безаконцима и грешницима против народа Божјег. Богатство, разум, образовање – све ће се то удружити да испоји презир према народу Божјем. Против њега ће ковати завере тирански владари, проповедници и припадници цркава. Речју и пером, претњама и исмевањем настојаће да униште његову веру. Лажним приказивањем и гњевним оптужбама људи ће подстицати страсти народа. Пошто неће моћи да се позову на речи: 'Тако каже Свето писмо', они ће, у борби против оних који поштују библијску суботу, прибегавати окрутним наредбама како би надокнадили тај недостатак. Да би стекли популарност и осигурали себи власт, законодавци ће пристати да донесу закон о недељи... На том бојишту ће се водити последња велика борба између истине и заблуде. И ми нисмо остављени у незнању у погледу исхода. Данас, баш као у време Јестире и Мардохеја, Господ ће извојевати победу и одбрани свој народ и истину." – *Пророци и цареви, 414.*

3. ПРЕЧИШЋАВАЊЕ КАРАКТЕРА

- а. Коју врсту карактера ће развити они који се спремају за запечаћење? Откр. 14:1.5. Шта значи имати Очево име? Мат. 6:9; 1 Петр. 3:15.**

"Сад је време да се припремимо. Печат Божји никада неће бити стављен на чела нечистих људи или жена, нити пак на чела славолубивих поклоника овог света. Запечаћени тим печатом никада неће бити они који су лажљивог језика и у чијем се срцу нађе било каква превара. Сви који желе да приме овај печат морају се наћи потпуно беспрекорни пред Богом – кандидати за небо." – *V Свед., 200.*

"То неће бити неки видљиви печат или знак, већ једно утврђивање у истини и умно и духовно, тако да ништа неће моћи да их поколеба." – *Библијски коментари, 366.*

"Да ли се свим силама боримо да се развијемо до пуног узраста људи и жена у Христу? Да ли тежимо да постанемо потпуни у Њему, да постигнемо циљ који је пред нама – савршенство карактера? Када припадници Божјег народа достигну овај циљ, они ће бити запечаћени Његовим печатом на челима својим." – *Библ. коментари, 738.*

"Видела сам такође да многи не схватају какви морају бити да би у време невоље, кад Првосвештеник више не буде у светињи, могли да опстану пред Богом. У онима што ће примити печат Бога живог и у време невоље бити заштићени мора се потпуно огледати Исусов лик." – *Рани сџиси, 75.*

- б. Како ће Бог обавити ово посвећујуће дело у нама? Јевр. 7:25; 13:20, 21; Фил. 1:6; 2:12, 13.**

"Видела сам да време Исусовог боравка у светињи над светињама ускоро истиче, и да може потрајати још само мало; зато би све слободно време које имамо на располагању требало употребити за истраживање Библије по којој ће нам се судити у последњи дан.

"Својим животом и поступцима сведочите о доласку Сина човечјег. Време запечаћења је врло кратко и брзо ће се завршити. Сада, док четири анђела још држе ветрове, време је да свој позив и избор утврдимо." – *Рани сџиси, 61.62.*

"Настојмо свим силама које нам је Бог дао да се нађемо међу сто четрдесет четири хиљаде." – *The Review and Herald, March 9, 1905.*

4. УЗДИСАЊЕ И ПЛАЧ

а. Шта народ Божји треба да уради у последњим данима? Ис. 58:12.

.....

"При завршетку историје света обновиће се све божанске институције. Поправиће се развалине које је човек начинио преступивши суботу. Припадници остатка народа Божјег који као реформатори стоје пред светом, морају показати да је Божји закон основ сваке трајне реформе и субота, из четврте заповести, мора остати као стални спомен стварања и силе Божје." – *Пророци и цареви*, 462.

б. Шта се подразумева под уздисањем и плакањем? Јез. 9:4.

.....

"Гнусобе због којих прави верници уздишу и плачу представљају све оно што може да види ограничено око смртника, али они далеко тежи греси, који изазивају љубоморно ревновање чистог и светог Бога, остају скривени." – *V Сведочанство*, 196.

"У време када опасности и обесхрабреност у Заједници буду највећи, мала група оних који су постојани у светлости уздисаће и гласно јадиковати због гнусоба које се чине на земљи. Али ће они своје молитве посебно упућивати за Заједницу, зато што се њени чланови понашају исто као и остали свет..." – *Ibid.*, 194.

"Они плачу пред Богом видећи како се вера презире у домовима управо оних који имају тако велику светлост. Они тугују и муче своје душе због тога што се охолост, тврдичлук, себичност и превара сваке врсте налазе и у Заједници." – *Ibid.* 195.

с. Када се извршава ова казна и шта то значи за народ који тврди да верује у Бога? Језек. 9:6.

.....

"Међутим, опште уништење свих оних који не увиђају супротност између греха и исправности, који не гледају као они који разумеју намере Господње и примају Његов печат, описано је налогом датим петорици људи са смртним оружјем. (Језек. 9,5.6)." – *III Свед.*, 247.

5. ОСЛОБОЂЕЊЕ

- а. Како ће Бог коначно избавити свој народ у ово време? Лука 18:7; Дан. 12:1.2. Продискутујте пречишћавање цркве пре завршетка времена пробе.**

"У часу највеће опасности за Заједницу најусрдније молитве за њу упућиваће припадници верног остатка, и Бог ће чути и услишиће их управо у време кад кривица преступника достигне свој врхунац." – *V Сведочансѝво, 495.*

"Заједница може изгледати као да ће пасти, али то није случај. Она остаје, док ће грешници у Сиону бити изрешетани – плева ће се одвојити од драгоценог зрна пшенице." – *Одаб. ѝоруке, II, 380.*

"Није далеко време када ће искушење доћи на сваку душу. Принудно давање жига звериног управо је пред нама... Тада ће се у Заједници одвојити злато од троске... Ветар ће разнети пlevу, сламу и трице чак и оданде где ми сада видимо гумно са обиљем пшенице. Сви који се ките украсима светиње, а нису заодевени правдом Христовом, показаће се у срамоти своје нагости." – *V Свед., 77.*

- б. Ко ће преживети изливање зала и бити узнесен приликом Христовог другог доласка? 1 Сол. 4:16, 17; Откр. 14:4.**

"Нико осим ових сто четрдесет и четири хиљаде не може научити ову песму, јер је то песма њиховог искуства – искуства каквог ниједна друга група никад није имала... Узети са земље, између живих, они се сматрају као 'првенци Богу и Јагњету' (Откр. 14,4)." – *Велика борба, 649.ориѝ.*

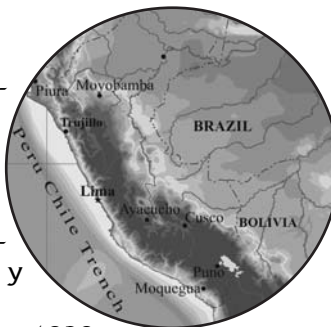
ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Какву заштиту Бог нуди против седам зала и како ти то можеш имати?
2. Како ми можемо достићи стање спремности да будемо запечаћени?
3. Како се остатак односи према греху који је око њих, унутар и ван цркве?
4. Да ли сте осетили личну сигурност у Божје обећање да ће вас припремити за крај?
5. Како се Божје виђење о житу и плеви разликује од нашег?

Субота, 5. децембар, 2015

*Добровољни прилог прве субоје
за "Пројекат Бетел" у Перуу*

Перу је држава која се налази у западном делу Јужне Америке. Њен главни град је Лима. Број становника је у 2015. години прерастао 31 милион. Одмах иза Бразила, Колумбије и Аргентине долази Перу као четврта рангирана држава по броју становника у Јужној Америци.

Вест реформације је допрла до Перуа 1930. године. Данас перуанска Унија броји приближно 3000 чланова.

У новембру 2012. године, милошћу Божјом, добили смо 50 акара земље у провинцији Сан Мигел у Кахамарки. Ова некретнина је удаљена 29 километара од града Cheren, 700 километара северно од Лиме. Налази се на надморској висини од 430 метара и одликује се плодним земљиштем, бујном вегетацијом и благом климом.

Перуанска Унија планира под називом "Пројекат Бетел" краткорочне, средњерочне и дугорочне активности на овом имању. У овај пројекат планирају да укључе: изградњу санаторијума, мисионске школе, простора за одржавање конференција и конгреса, технолошки институт који има потенцијала да се развије у универзитет, узгајање здраве хране и пчеларство.

Весник Господњи нас саветује да нарочито у овим последњим данима, наше породице и наше установе треба да се преселе ван градова како би сачували физичко, морално и духовно здравље. Овај савет је представљао инспирацију за нас приликом планирања и остварења овог пројекта.

До сада су два брата радила на овом пројекту. Они су оградиле имање, завршили са копањем бунара и купили пумпу и сада праве цигле за зграде, а наставља се и рад са тешком машинеријом. У исто време постављен је пчелињак и посађена су стабла воћки.

Мада се ми већ молимо за помоћ и прикупљамо новчана средства међу локалним радницима, браћом, сестрама и пријатељима, финансијска улагања за завршетак овог пројекта су још увек прилично захтевна. Из тог разлога упућујемо апел нашој драгој браћи и сестрама широм света да целим срцем дарују прилоге за овај пројекат.

Унапред се захваљујемо за вашу дарежљивост и желимо вам обиље небеских благослова.

Браћа и сестре из Перуа

Други Христов долазак

"И кад ошидем и приправим вам мјесто, оћеи ћу доћи, и узеху вас к себи да и ви будете гдје сам ја." – Јован 14,3.

"Истину да Христос долази треба да објавимо сваком човеку." – Еванђелизам, 220.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Велика борба, 565-570.*

Недеља

29. новембар

1. "ДОЋИ ЋУ ОПЕТ"

а. Које обећање је Христос дао пре своје смрти? Јован 14:1-3. На који начин се Он узнео и у ком смислу ће се Његов поновни долазак одиграти на сличан начин? Дјела 1:9-11.

.....

.....

"Сећање на обећање о другом Христовом доласку морало је увек бити живо и свеже у души Његових ученика. Тај исти Исус кога су видели како се уздиже у небо, поново ће доћи да узме к себи све оне који су се овде посветили Његовој служби. Онај исти глас који им је рекао: 'Ево ја сам с вама у све дане до свршетка вијека', пожелеле им добродошлицу у свом присуству у царству небеском." – *Дела айосћола, 23.*

б. Мада је свет пун подсмевача, у чему се састоји нада хришћанина? II Петр. 3:3, 4; Титу 2:13.

.....

.....

"Петар је у надахнућу изнео околности које ће владати у свету пред други Христов долазак... Кад се приближи крај биће ипак и верних који ће бити у стању да препознају и запазе знаке времена. Велики број такозваних верика порицаће веру својим делима, али ће постојати остатак који ће устрајати до краја." – *Дела айосћола, 403.*

2. НЕБЕСА СЕ ТРЕСУ

а. Опишите начин на који ће Христос поново доћи. Откр. 1:7; Лука 21:26.

"Ускоро се на истоку појављује мали облак, величине пола човечијег длана. То је облак који окружава Спаситеља и који издалека изгледа као да је обавијен мраком. Припадници Божјег народа знају да је то знак Сина човечијег, и у свечаној тишини они нетремице посматрају како се облак приближава земљи и постаје све јаснији и све величанственији, док се не укаже као велики бели облак чија се доња страна блиста као прождирући огањ, а изнад њега је дуга завета. На челу је Исус као моћни победник... Огромно, небројено мноштво светих анђела, са песмом хвале и небеском музиком, прате Га на Његовом путу. Небески свод као да је препун блиставих бића, 'десет хиљада пута десет хиљада, и хиљаде хиљада'. Људским пером није могуће описати овај приказ, нити ум смртника може да дочара његову величанственост и лепоту. 'Слава Његова покри небеса и земља се напуни хвале Његове. Свјетлост Му бјеше као сунце' (Авакум 3,3.4). Када се живи облак приближи земљи, свако око ће угледати Кнеза живота. Његово свето лице није више нагрђено трновим венцем, већ на Његовом светом челу блиста дијадема славе. Његово лице блиста сјајем светлијим од подневног сунца." – *Велика борба, 640.641. ориџ.*

"Подругљиво добацивање је престало. Ућутале су усне које су говориле лаж. Умукла је звука оружја и ратна бука 'у граји и одело у крв уваљано' (Ис. 9,5). Ништа се не чује осим глас молитве, плач и нарицање. Са усана оних који су се малопре ругали, отима се узвик: 'Јер дође велики дан гњева Његова и ко може опстати?' Непокајани преклињу да на њих падну горске стене и да их сакрију од лица Онога кога су презрели и одбацили." – *Ibid., 642. ориџ.*

б. На који начин Јованово виђење - записано у Откривењу 6:12-17 - потврђује друга старозаветна пророчанства? Ис. 2:10, 11, 19; 34:4, 8; Јоило 3:14-16.

"Сотони неће бити допуштено да имитира начин Христовог доласка. Спаситељ је свој народ упозорио на ово и јасно прорекао начин на који ће Он поново доћи... Овакав Његов долазак није могуће имитирати. Он ће бити свеопште познат, јер ће Га угледати свако око." – *Велика борба, 625. ориџ.*

3. ПРВО ВАСКРСЕЊЕ

а. Шта ће Христос учинити усред тресења неба и земље? I Сол. 4:16, 17; Јован 5:25; 1 Кор. 15:51-53.

"Усред љуљања земље, севања муња и тутњаве громава, глас Сина Божјега позваће свете који почивају. Он ће погледати према гробовима праведника и затим, подижући своје руке према небу узвикнути: 'Пробудите се, пробудите се, пробудите се, ви који спавате у праху, устаните!' По свим крајевима земље, где је икада било људи, мртви ће чути овај глас, и они који га буду чули оживеће. И цела земља одзвања од корака небројеног мноштва из свих националности, нараштаја, језика и народа. Они долазе из тамнице смрти, овенчани бесмртном славом и кличу: 'Гдје ти је, смрти, жалац? Гдје ти је, гробе, побједа?' (I Кор. 15,55). Затим и живи праведници и васкрсли свети сједињују своје гласове у дуг и радостан поклич победе." – *Велика борба, 644.*

б. Шта ће се десити са онима који су умрли у верном ишчекивању Христовог доласка? Јован 11:25, 26; I Сол. 4:13, 14.

"Сви они, по висини свог узраста, из гроба излазе исто онакви какви су у животу били. Сви устају у свежини и снази вечне младости. У почетку човек је био створен по Божјем обличју, не само по карактеру, него и по облику и изгледу. Грех је изопачио и скоро избрисао Божју слику у човеку; али Христос је дошао да оно што је било изгубљено поново успостави. Он ће преобразити наше понижено тело, и учиниће га сличним своје прослављеном телу. Смртно, пропадљиво тело, лишено љупкости и опогањено грехом, постаје опет савршено, лепо и бесмртно. Све унакажености и недостаци остају у гробу. Пуштени опет к дрвету живота, откупљени ће у давно изгубљеном рају расти док не дорасту до потпуне висине људског рода у његовој првобитној лепоти. И последњи преостали трагови проклетства проузрокованог грехом биће уклоњени, а Христови верници појавиће се у красоти Господњој, у слави нашега Бога и опет ће духом, душом и телом бити савршена слика свога Створитеља.

"Анђели сакупљају 'изабране Његове од четири вјетра, од краја до краја небеса' (Мат. 24,31). Малу децу свети анђели доносе у наручје њиховим мајкама. Пријатељи и сродници које је смрт дуго растављала, опет се састају да се више никада не растану и уз песме радости заједно се узносе у Божји град." – *Ibid., 644,645.*

4. УЗЕТИ ИЛИ ОСТАВЉЕНИ?

а. Са којим временским периодом у библијској историји Христос упоређује свој други долазак? Мат. 24:37; Лука 17:28.

.....

"Људи дају себи за право да подижу стандарде који су у складу са њиховим сопственим идејама, а Јеховин закон бива обешчашћен. То је разлог што је безаконе тако велико и широко распрострањено. То је разлог зашто време у којем живимо постаје слично данима Нојевим и Лотовим." – *The Review and Herald, May 2, 1893.*

б. Какав је био резултат изливања Божјих казни у оба случаја? I Мојс. 7:21-23; 19:24, 25.

.....

с. Шта ће се десити, на исти начин, приликом Христовог поновног доласка? Луке 17:34-37.

.....

"Када мишљења и закључци филозофа буду одагнали сваки страх од Божје казне, када вероучитељи буду тумачили да наступају дуги векови мира и благостања, и када свет – потпуно обузет пословима и задовољствима, сејањем и грађењем, наслађивањем јелом и пићем, весељем и забавама – одбаци Божје опомене, а Његове вестике исмеје – 'онда ће изненада напасти на њих погибао... и неће утећи' (I Сол. 5,3)." – *Папир. и пророци, 85.*

д. Објасните ко су они који ће бити "узети" приликом другог Христовог доласка. Мат. 24:40-42; Мал. 3:17.

.....

"Време суда је најсвечаније доба кад Господ сабира своје између кукоља. Они који су били чланови исте породице, раздвајају се. На праведнике се ставља знак... Они који су били послушни Божјим заповестима придружиће се групи светих, ући ће на врата у град и имаће право на дрво живота. Један ће се узети. Његово ће име стајати записано у књизи живота док ће они са којима је ходао стазом живота носити на себи знак вечног одвајања од Бога." – *Свед. пророковедницима, 208.*

5. ДА ЛИ СИ СПРЕМАН?

а. Шта ће се десити са живим грешницима приликом Христовог доласка? П Сол. 1:7-9; 2:8; Пс. 97:3.

б. Шта ће грешници бити за "орлове" које је Христос поменуо у Јеванђељу по Луки 17:37? Откр. 19:17, 18; Језек. 39:17-20.

с. Знајући шта нам предстоји, на шта треба да усмеримо своју пажњу? П Петр. 3:11; Пс. 24:3, 4; Јуда 23, 24.

"Исус долази, али не онако као што се о свом првом доласку појавио у Витлејему, као мало дете; нити пак онако као што је улазио у Јерусалим, јашући на магарету, док су ученици на сав глас хвалили Бога и клицали: 'Осана', него у слави Очевој и уз пратњу свих светих анђела који ће напустити цело небо да би се придружили Њему на Његовом путу ка земљи, док ће свети очекујући Га, нетремице гледати у небо као некад људи Галилејци кад се са Маслинске горе вазнео на небо. Тада ће само они који су свети, који су се верно и у свему угледали на смерни Пример, пошто Га угледају, радосно и одушевљено клицати: 'Гле, ово је Бог наш, њега чекасмо, и спашће нас!' (Ис. 25,9)." – *Рани сјиси, 119.120.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Какву гаранцију је Исус дао у погледу свог повратка?
2. Како ћете моћи да разликујете лажне тврдње о природи другог Христовог доласка од оних истина којима је Он поучавао?
3. опиши редослед догађаја од момента када се Христос појави на облацима небеским па све до тренутка када ће му се свети придружити на Његовом повратку у небо.
4. Да ли желиш да будеш међу онима који ће бити "узети" или "остављени назад" када Христос буде поново дошао?
5. Како можеш бити сигуран да си међу онима који чекају Христа?

Последњи неїријашељ

"А пошљедњи ће се неїријашељ укинуџи смртї." – I Кор. 15,26.

"У небеској атмосфери бол и патња не могу да постоје. Тамо неће бити суза, ни погребних поворки, нити било каквог знака жалости." – Велика борба, 595.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Велика борба, 472-487.*

☐ Недеља

6. децембар

1. ПОРЕКЛО СМРТИ И ПРВА ВЕЛИКА ЛАЖ

а. Са чиме је повезано прво библијско помињање смрти? I Мојс. 2:17. Коју лаж је змија изговорила током разговора код тог дрвета? I Мојс. 3:1-4.

"Живот у непослушности обећавао је Адаму само велики обмањивач; а његове речи пренесене Еви посредством змије још у Едему – 'Нећете ви умријети' (I Мојс. 3,4) – представљале су прву проповед о бесмртности душе. Ово небиблијско учење, иако се темели једино на сотонином ауторитету, на све стране одзвања са такозваних хришћанских проповедаоница и већина човечанства га прихвата исто тако радо као што је било прихваћено и од наших прародитеља. Божанској пресуди: 'Која душа згријеши, она ће умријети' (Језек. 18,20), даје се значење сасвим супротно: Душа која греши неће умрети, него ће живети вечно. О, несхватљиве ли заслепљености која људе чини тако лаковернима у односу на оно што је рекао сотона, а тако неповерљивима према Речи Божјој!" – Велика борба, 474.

б. Када се први пар суочио са искушењем да проба плод са овог дрвета, шта су учинили? I Мојс. 3:6. Шта је уследило као резултат овог греха? Римљ. 5:12; 6:23.

"Сада је свима јасно да плата за грех није чувена независност и вечни живот, него ропство, пропаст и смрт." – Велика борба, 589.

2. ПРИРОДА СМРТИ

a. Како је Бог спојио тело и дах живота како би подарио живот првом створеном бићу? I Мојс. 2:7. Шта се дешава када душа умре? Пс. 146:4.

.....

b. Какву контролу појединац има над смрћу и какво је стање човека после смрти? Пс. 6:5; 89:48; 115:17; Проп. 8:8; 9:5.

.....

"Учење о свесном стању умрлих заснива се на великој и основној заблуди о природној бесмртности душе – заблуди која се, као и она о вечним мукама, противи учењу Светог Писма, логици здравог разума и нашим осећањима хуманости. Према веровању веома распрострањеном и у народу омиљеном, спасени на небу су упознати са свим што се на земљи догађа, а особито са животом пријатеља и сродника које су оставили за собом. Међутим, какав би извор радости и блаженства за умрле било сазнање да њихови мили који на земљи живе страдају и пате, да греше, да подносе све овоземаљске муке, разочарања и стрепње овога живота? Колико би небеског блаженства и среће могли да уживају они који би стално лебдели изнад својих пријатеља и сродника на земљи? А како је тек одвратно веровање да се душа непокајаног чим он престане да дише шаље у пламен пакла? Какав страх и ужас мора да спопада оне који гледају своје самртнике како неприправљени одлазе у гроб да би ушли у вечност мука и грех! Ове мучне и раздируће мисли многе доводе до лудила." – *Велика борба*, 483.

c. Шта је Исус изјавио о смрти? Мат. 9:18, 19, 23, 24; Јован 11:11-14.

.....

"Христос је својој верној деци приказо смрт као сан. Њихов живот је с Христом скривен у Богу, и док не затруби последња труба, они који умру спаваће у Њему." – *Жеља векова*, 510.

d. Како је апостол Петар нагласио да праведник не одлази одмах на небо после смрти? Дјела 2:29, 34.

.....

3. ЗМИЈИНА ЛАЖ СЕ ПОНАВЉА

- а. Како су Израилџци били упозорени против незнабожачких обичаја где се обављала комуникација са мртвима? III Мојс. 19:28; V Мојс. 14:1.**

"Скоро сви облици некадашњег врачања и гатања, заснивали су се на веровању у општење са мртвима. Људи који су се бавили вештином општења с мртвима, тврдили су да су у вези са духовима преминулих и да им они јављају шта ће се десити у будућности...

"Исто то веровање у општење са мртвима представља угаони камен незнабожачког идолопоклонства. Веровало се да су незнабожачки идоли духови преминулих хероја претворених у богове. Тако је незнабожачка вера била у ствари обожавање мртвих...

"Обожавање мртвих, као и тобожње општење са преминулима заузимало је истакнуто место скоро у сваком незнабожачком систему. Веровало се да богови саопштавају људима своју вољу и уколико то људи затраже, дају им и савете. Чувена пророштва Грчке и Рима имала су то исто обележје." – *Папир. и пророци*, 720.

- б. Како је цар Саул био наведен да тражи савет од сотоне који се појавио као наводни дух умрлог пророка? I Сам. 28:7-14.**

- с. Шта треба да представља перспективу сваког правог поштоваоца живог Бога? Ис. 8:19.20.**

"Да су људи спремни да прихвате истину коју – што се тиче природе човека и стања умрлих – Свето Писмо тако јасно истиче, они би у тврђењима и манифестацијама спиритизма препознали 'чињење сотонино са сваком силом и знацима и лажним чудесима' (II Сол. 2,9). Али, – уместо да одбаце ту телесном срцу тако драгу слободу, и да се одрекну греха који им је омилио, – многи затварају очи пред светлошћу и без обзира на опомене настављају својим путем, док сотона плете своје мреже око њих, и они постају његов сигуран плен. 'Јер љубави истине не примише да би се спасли. И зато ће им Бог послати силу преваре, да вјерују лажи' (II Сол. 2,10.11)." – *Велика борба*, 495.

4. ХРИСТОВА ПОБЕДА НАД СМРЋУ

- а. Ко има контролу над животом и смрћу? Пс. 68:20; Откр. 1:18. Иако држи кључеве смрти, шта је Исус урадио? Јевр. 2:9; Дјела 2:24.**

.....

"У Христу је живот – првобитни, исконски, изворни. 'Ко има сина Божијега има живот' (I Јов. 5,12). Христово божанство је за верника осигурање вечног живота. Исус је рекао: 'Који вјерује мене ако и умре живљеће. И ни један који живи и вјерује мене неће умријети ва вијек. Вјерујеш ли ово?' (Јован 11,25.26). Овде Христос мисли на време свог другог доласка. Тада ће умрли праведници устати као нераспадљиви, а живи праведници ће се узнети на небо не видећи смрт... Својим речима и својим делима Он је доказивао да је Творац васкрсења. Он који ће и сам ускоро умрети на крсту држао је кључеве смрти као победник гроба и потврдио је своје право и силу да даје вечни живот." – *Жеља векова, 513.*

- б. Шта је Христос учинио са смрћу? II Тим. 1:10; Јевр. 2:14, 15.**

"На питање: 'Кад умре човјек, хоће ли оживјети?' добијен је дефинитиван одговор. Сишавши у гроб – носећи на себи казну за човеков грех – Христос је разагнао таму гроба за оне који умиру у вери. Бог у људском облику изнео је на светлост дана живот и бесмртност посредством Јеванђеља. Умирући, Христос је осигурао вечни живот свима који узверују у Њега. Умирући, Он је зачетника греха и побуне осудио на заслужену и неизбежну казну греха – вечну смрт." – *VI Свед., 215.*

- с. Шта представља Божји дар насупрот смртној казни? Римљ. 6:23; Јован 3:16.**

.....

"Христос за верника представља васкрсење и живот. У нашем Спаситељу је обновљен живот изгубљен услед греха, јер Он има живот у себи и може да оживи кога хоће." – *Жеља векова, 766.*

"И сви верници који умиру природном смрћу – узимајући, у симболу хлеба и вина, тело и крв Сина Божјег – имају живот вечни у себи, живот Христа Исуса. Својом смрћу Христос је учинио да они који верују у Њега не могу умрети заувек..." – *Библијски ком. 799.*

5. СМРТ ЈЕ УНИШТЕНА!**а. Шта ће се десити после првог и другог васкрсења? Откр. 20:4-15.**

"По истеку хиљаду година Христос... све мртве који су у гроб отишли непокајани позива да устану и чују своју коначну пресуду... Какве ли супротности између њих и оних што устају у првом васкрсењу! Праведници устају заодевени бесмртном младошћу и лепотом. Непокајани носе на себи трагове болести и смрти." – *Велика борба, 584.*

б. Шта ће се коначно десити са свим грешницима? Мат. 13:40-42. Шта ће их снаћи уместо вечних мука? Мал. 4:1-3.

"Неки ће бити уништени у тренутку, док ће се неки данима мучити. Сви ће бити кажњени 'по дјелима својим' (Пс. 28,4). Пошто су греси праведника пренесени на сотону, он мора да испашта не само за своје грехе, него и за све оне грехе на које је навео Божји народ. Његова казна ће бити неупоредиво већа од казне оних које је он обмануо. И када буду уништени сви они који су подлегли његовим обманама, он ће још увек морати да живи и да се мучи. Ватром која треба да очисти земљу, коначно ће бити уништени и истребљени сви непокајани, и корен и гране – сотона као корен греха а његови следбеници као гране. Пуна казна за кршење Божјег закона биће примењена и правда задовољена, а небо и земља посматрајући све то признаће и потврдити Божју праведност." – *Велика борба, 593.*

с. Шта ће се десити са смрћу? I Кор. 15:26; Откр. 21:4.**ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА**

1. Како се смрт појавила на овој планети?
2. У каквом стању се особа налази пошто умре?
3. Како се први пут изговорена лаж понављала и одржавала кроз историју?
4. Шта је Христос учинио са проклетством смрти?
5. На основу чега знамо да грешници неће бити остављени да вечно горе?

Миленијум и Нова земља

"Бла̄о кро̄шкима, јер ће наслиједӣти земљу." – Мат̄. 5,5.

"Цео Божји свемир потпуно је чист, а велика борба је заувек завршена. Куда год погледамо и све на чему се поглед заустави дивно је и свето... Дивна Нова земља, са свом својом славом и лепотом биће вечно наслеђе спасених." – *Рани с̄исци, 317.*

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Рани с̄исци, 17-21; 311-318.*

Недеља

13. децембар

1. УЛАЗАК У ЦАРСТВО СЛАВЕ

а. Где ће се боравити верни после Христовог доласка? I Сол. 4:15-17.

.....

"Сви скупа на облаку узносимо се седам дана до Стакленог мора где Исус доноси круне и сопственом десницом их ставља на главу сваког од нас. Даје нам такође и златне харфе и палме победе... Сви су потпуно задовољни својим крунама. И сви су од главе до пете заодевени сјајним белим огртачима." – *Рани с̄исци, 17.*

б. На основу чега свети полажу право да уђу у нови Јерусалим? Пс. 87:3-6; Гал. 4:26; Откр. 22:14; Ис. 26:1, 2.

.....

"Анђели су свуда око нас док преко Стакленог мора корачамо ка вратима Града. Исус подиже своју моћну, славну руку, дотиче се бисерних врата која се покрећу на својим блиставим шаркама и Он нам каже: 'Ви сте своје хаљине опрали у мојој крви и чврсто се држали моје истине; уђите унутра!' И сви улазимо осећајући да имамо пуно право на овај Град." – *Рани с̄исци, 17.*

2. МИЛЕНИЈУМ

а. Колико дуго ће свети боравити на небу? Откр. 20:4. Чиме ћемо се бавити током тог периода? 1 Кор. 6:2; Мат. 19:28.

"У току ових хиљаду година, између првога и другог васкрсења, судиће се непокајанима... Заједно са Христом они ће судити непокајанима, упоређујући њихова дела са Библијом као закоником, и одлучујући о сваком појединцу према његовим делима учињеним у овом животу. Тада ће казна коју ће непокајани морати да приме бити одмерена према њиховим делима, и поред њиховог имена уписана у књигу смрти." – *Велика борба*, 582.

б. Где ће се сотона налазити током хиљадугодишњег периода? Откр. 20:1-3. У каквом стању ће бити земља током тог периода? Јер. 4:23-27.

"Ту (на овој земљи) ће за хиљаду година бити боравиште сотонино и његових злих анђела. Ограничен само на земљу, он неће имати приступа на друге светове да куша и узнемирава оне који никада нису пали. У том смислу је он и свезан; нема више над ким да испољава своју моћ. Потпуно му је онемогућено да вара и упропашћује, што је вековима била његова једина радост." – *Велика борба*, 581.

"Шест хиљада година сотона својом побуном не престаје да 'потреса земљу'. Он 'је васиљену обраћао у пустињу и градове њезине раскопавао'. И он 'робље своје није отпуштао кући'. Шест хиљада година он у својој тамници смрти задржава и припаднике Божјег народа, и он би хтео да их ту задржи заувек; али је Христос раскинуо окове смрти и ослободио заробљене." – *Ibid.*

"Чак ће и непокајани тада бити изван домашаја сотонине моћи. Он остаје сам са својим злим анђелима да посматра последице проклетства проузрокованог грехом...

"Хиљаду година ће сотона, лутајући опустошеном земљом, морати да гледа последице своје побуне против Божјег закона. За све ово време он ће страшно патити. Непрекидна активност његовог живота, од самог његовог пада, није му остављала времена за размишљање. Али сада, лишен своје моћи, он је остављен да размишља о свему што је починио откако се први пут побунио против владавине неба, и да са дрхтањем и страхом гледа у страшну будућност кад ће морати да испашта за све зло што је починио и за све грехе на које је друге навео." – *Ibid.*

3. ПРЕСЕЉЕЊЕ ПРЕСТОНИЦЕ

а. Шта ће се десити када се заврши суд на небу? Откр. 21, 2.3.

"Са Исусом на челу излазимо из града и спуштамо се на земљу, на једну високу планину која не може да држи Господа, већ се при додиру Његових ногу распада и тако настаје једна велика равница. Затим подижући свој поглед горе примећујемо и велики Град са дванаест темеља и дванаест врата, по троја са сваке стране; на сваком вратима стоји по један анђеоло. Сви углас кличемо: 'Град, велики Град, силази од Бога с неба', и он се спушта управо ту где ми стојимо." – *Рани сјисци, 18.*

б. Где ће се налазити нови Јерусалим? Зах. 14:4.

"За своје вазнесење, Христос је изабрао место које је толико пута било посвећено Његовим присуством док је боравио међу људима. Ни брдо Сион – где се налазио Давидов град, ни брдо Морија – где се налазио храм, нису имали да буду почаствовани на такав начин. На тим местима је Спаситељ био исмеван и одбачен. Ту су срца тврда као стена одбијала таласе милости који су се поново и поново враћали у изливима још веће љубави. Стога је Исус, уморан и тешка срца, отишао даље да мир потражи на Гори Маслинској. Ту се свети облак славе Божје, одлазећи из првог храма, зауставио на источној гори, као да не може да се одвоји од изабраног града. Тако је и Христос сада стајао на Гори Маслинској и посматрао Јерусалим, док Му је срце било испуњено чежњом. Сваки шумарак и пропланак на тој гори били су посвећени Његовим молитвама и сузама. Ту су, одбијајући се од њених стрмих литица, далеко одзвањали тријумфални поклици народа који Га је, приликом Његовог уласка у Јерусалим, проглашавао за Цара. На њеним благим падинама налазио се пријатељски дом Лазара из Витаније – место Његовог мирног уточишта. На њеном подножју био је врт Гетсиманије, место где се молио остављен потпуно сам у агонији својих душевних патњи. Са те горе требало је да се Он узнесе на небо. На њен врх ће се спустити Његове ноге кад буде поново дошао. Али не као човек бола и срамоте, већ као прослављени и тријумфални Цар стајаће Он тада на Гори Маслинској, док ће се јеврејском 'Алилуја' придружити незнабожачко 'Осана', а гласови силне војске избављених одјекнуће у покличу: 'Круните Цара над царевима'." – *Жеља векова, 808.*

4. НОВА ЗЕМЉА

а. Шта ће се десити са земљом када више не буде грешника на њој? Откр. 21:1; Пс. 102:25, 26.

.....

б. Шта ће искупљени радити на новој земљи? Ис. 32:18; 65:21, 22.

.....

"Одмах почињемо да разгледамо спољни изглед Града. У њему има много величанствених кућа од сребра, ослоњених на четири стуба украшених бисером, што веома лепо изгледа. У њих треба да се уселе свети. Свака кућа има по једну златну полицу. Затим видех како многи улазе у куће, скидају своје блиставе круне, стављају их на полице а онда одлазе у поља одмах у близини кућа да раде земљу; али не овако како ми овде морамо да радимо; не, не. Јасна светлост блиста изнад њихове главе и они непрестано кличу славећи Бога." – *Рани сјисци, 18.*

"Искупљени ће се на обновљеној земљи бавити разним пословима и уживати задовољства која су на почетку имали Адам и Ева. Живеће се рајским животом у вртovima и пољима." – *Пророци и цареви, 502.*

с. Како Библија описује окружење на новој земљи? Ис. 11:6-9; 65:25.

.....

"Видела сам и једну пољану пуну сваковрсног цвећа и док сам га брала узвикнух: 'Оно никада неће увенути'. Запазила сам и један травњак са необичном травом величанственог изгледа; трава је свеже зелена са сребрнасто златним одблеском и достојанствено се повија у славу Исуса као Цара над царевима. Затим наилазимо на једну област пуну животиња свих врста: лав, јагње, леопард и вук – сви заједно у савршеном миру и слози. Пролазимо између њих и они мирно иду за нама. Потом залазимо у шуму, али нимало налик на мрачне шуме какве овде имамо; не: већ светле и величанствене; гране дрвећа повијају се горе–доле а ми сви кличемо: 'Живећемо у пустињи без страха и спавати у шумама'." – *Рани сјисци, 19.*

"Дечеј умове треба надахњивати причама о Господњем животу, а њихову машту подстицати да слика славу предстојећег света." – *Child Guidance, 488.*

5. НАСЛЕЂИВАЊЕ ЗЕМЉЕ**а. Шта је пророковано о онима који ће, иако одбачени и презрени од овог друштва, наследити нову земљу? Псалм 37:8-11.**

"Смерни 'ће наслиједити земљу' (Мат. 5,5). Грех је дошао на свет баш због жеље за самопоуздањем и тако су наши прародитељи изгубили власт над оном лепом земљом, својим царством. А Христос је баш самоодрицањем искупио оно што је било изгубљено. Он каже да и ми треба да победимо као што је Он победио (Откр. 3,21). Кроз понизност и самопредање можемо постати Његови сунаследници.

"Земља обећана кроткима неће бити слична овој – замрачена сеном смрти и проклетства...

"Тамо нема разочарања, нема бола ни греха, нико неће рећи: болестан сам; тамо нема погребних поворки, нема плача, смрти или сломљених срца јер је тамо Исус, тамо је мир." – *Мисли са горе, 16.*

б. Какав ће бити карактер оних који буду наставали на новој земљи? II Петр. 3:13.

"Обновљену земљу неће скрнавити нога ниједног безбожника. Све њих прогутаће огањ који ће сићи са неба од Бога и спалити и корен и гране зла. Сотона је корен а његови следбеници су гране." – *Рани сјисци, 54.*

"Исти онај огањ који силази од Бога и гута непокајане уједно чисти и целу земљу. Одломљено раскомадано стење топи се на огромној температури и распада, атмосфера такође, а све растиње на земљи претвара се у стрњику и сагорева. После тога се пред нама указује наше наслеђе величанствено и дивно; постајемо наследници целе изнова створене земље." – *Ibid., 57.*

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Под којим условима појединац може рачунати да постане грађанин новог Јерусалима?
2. Шта се дешава током хиљадугодишњег периода на небу и на земљи?
3. Зашто ће Бог изабрати нову земљу да би на њој поставио своју нову централу?
4. Опиши обновљену земљу.
5. Каква врста људи ће наследити нову земљу?

Царство у вама

"Добар рай рајовах, ѿрку сврших, вјеру одржах. Даље дакле мени је приправљен вијенац ѿравде, који ће ми даћи Господ у дан онај, ѿраведни судија; али не само мени, него и свима који се радују његову доласку." – II Тим. 4,7.8.

"Они чији је живот био скривен у Христу, они који су се на овој земљи борили у доброј борби вере, заблистаће славом Искупитеља у царству Божјем." – IX Сведочанство, 297.

ПРЕДЛАЖЕМО ДА ПРОЧИТАТЕ: *Велика борба, 594.595.*

Недеља

20. децембар

1. У ДУХУ И ИСТИНИ

а. Шта је Исус изјавио у погледу свог царства у данашњем свету?
Лука 17:20, 21; Јован 4:20-24.

.....
.....

"Нико не може доћи у везу са небом тиме што тежи каквој светој гори или каквој светом храму. Вера се не сме ограничити на спољне облике и обреде. Вера која долази од Бога јесте једина вера која води к Богу. Да бисмо служили Богу како треба, морамо бити рођени од божанског Духа. На тај начин се чисти срце и обнавља ум, што нас оспособљава да упознамо и љубимо Бога. На тај начин се радо покаравамо свим Његовим захтевима. То је истинска побожност." – *Жеља векова, 166.*

б. Ко ме се то царство даје? Лука 12:32; Мат. 5:3; 7:21.

.....
.....

"Кад год се душа обрати Богу, ту се запажа утицај Духа и Бог се открива таквој души. Такве богомољце Бог тражи, Он чека да их прими и да их начини својим синовима и кћерима." – *Ibid., 166.*

2. СТАЛНА НАДА

а. У чему се састоји наша нада као верника у Исуса Христа? Титу 2:13.

.....
.....

б. Шта ће бити дато онима који уђу у небо? II Тим. 4:8. У ком смислу то треба да нас подстакне на постојаност? Откр. 3:11.

.....
.....

"Победнику је обећана круна непролазне славе и живот који се може мерити са животом Божјим. 'Који побиједи', изјављује Христос, 'даћу му да једе од дрвета животнога које је наспред раја Божјега.' 'Што око не видје, и ухо не чу, и у срце човјеку не дође, оно Бог уготови онима који га љубе.' (Откр. 2:7; I Кор. 2:9). Настојмо да уђемо на широм отворена врата која воде у Господње царство. Проучавајмо марљиво Јеванђеље које је Христос представио Јовану на острву Патмос – Јеванђеље које је познато као 'Откривење Исуса Христа, које даде њему Бог да покаже слугама својим шта ће скоро бити.' Имајмо увек на уму да је 'благо ономе који чита и онима који слушају ријечи пророштва, и држе што је написано у њему; јер је вријеме близу' (Откр. 1:1,3)." – *Signs of the Times, February 4, 1903.*

с. Мада се понекад чини да зло тријумфује, какво јемство нам је дато? Римљ. 8:28; II Кор. 13:8.

.....
.....

"Бог је одржао своју Заједницу кроз векове прогањања, борбе и мрака. Ниједан облак није пао на њу а да Он на то није био спреман; ниједна се противничка сила није супротставила Његовом делу а да Он то није унапред предвидео. Све се збивало како је Он унапред предсказао. Он није заборавио на своју Заједницу, већ је пророчким речима изложио шта ће се догодити и догодило се оно што су рекли пророци надахнути Његовим Духом. Све Његове намере ће се остварити. Божји закон је повезан с Његовим престоном и никаква сила зла не може га уништити. Истину надахнућа чува сам Бог, и она ће тријумфовати над свим оним што јој се супротставља." – *Дела айосцола, 7.*

3. КАКО УБРЗАТИ ДОЛАЗАК ЦАРСТВА?

- а. Како треба да се молимо у погледу небеског царства? Мат. 6:10. У ком смислу ова молитва утиче на наше приоритете? Мат. 6:33.**

"Драга моја браћо и сестре, нека вам заповести Божје и сведочанство Исуса Христа стално буду на уму и нека из њега потисну све мисли и бриге овога света. Размишљајте о томе и кад лежете и кад устајете. Својим животом и поступцима сведочите о доласку Сина човечјег. Време запечаћења је врло кратко и брзо ће се завршити. Сада, док четири анђела још држе ветрове, време је да свој позив и избор утврдимо." – *Рани сѝиси, 62.*

- б. Какав је наш удео у убрзавању Христовог доласка? Мат. 24:14; II Пет. 3:12.**

"Предност је сваког хришћанина не само да очекује долазак нашег Господа Исуса Христа – 'чекајући и желећи да буде скорије долазак Божијега дана' (II Петр. 3, 12). – него и да га убрза. Кад би сви они који исповедају Његово име, доносили и род на Његову славу, како би брзо читав свет био засејан семеном Јеванђеља! Последња велика жетва убрзо би sazрела и Христос би дошао да сабере драгоцену пшеницу." – *Христове љоуке, 49.*

"У земаљским царствима положај је био израз славољубља... Углед, богатство, образовање – све су то била средства помоћу којих су поглавари стицали власт над масама..."

"Христос је проповедао царство које се заснива на другачијим начелима. Он није позивао људе да владају, него да служе, да они који су снажни носе слабости слабијих и немоћних. Онај који има власт, положај, способност или образовање тај има још већу обавезу да служи својим ближњима..."

"Међу својим ученицима Христос је у сваком погледу био душебрижник и помоћник. Он је делио њихово сиромаштво, био је пун самоодрицања њих ради, ишао је пред њима да отклања тешкоће, а ускоро је требало да заврши своје дело на земљи полагајући свој живот. Чланови цркве треба да се руководе истим начелима којима се и Христос руководио, јер је црква Његово тело... У Христовом царству су највећи они који се угледају на Његов пример и који поступају као прави пастири Његовог стада." – *Жеља векова, 527.*

4. ПОДСЕТНИЦИ

а. Који обред нас подсећа на долазеће царство? Лука 22:14-20; I Кор. 11:26.

"Служба вечере Господње је, међутим, успомена на велико ослобођење од греха и смрти остварено смрћу Христовом. Овај обред треба свечано обављати све док Он по други пут не дође у сили и слави својој. На тај начин Његово велико дело за нас живи у нашем духу и стално се освежава." – *Жеља векова*, 633.

"Баш приликом таквих свечаности (обред свете вечере) Христос се, пошто је то лично Његова уредба, састаје са својим вернима и својим присуством их храбри и јача." – *Ibid.*, 637.

б. Мада се можемо суочавати са невољама и прогонством, шта треба да имамо на уму? Мат. 5:10; II Кор. 4:16-18.

"Многе од невоља које те сналазе, допушта Бог у својој мудрости да би се више приближила престолу Његове милости. Болем и невољама кроз које Његова деца пролазе, Он настоји да смекша и потчини њихова срца. Живот на овом свету представља Божју радионицу, где нас Он припрема и обликује за небеске дворове. Оштрицу својих оруђа за глачање и усавршавање Он примењује и на наше уздрхтало срце све док не отклони све неравнине и неправилности и док не постанемо подесни да заузмемо своје право место у небеској грађевини. Кроз невоље и болне ударце хришћанин се чисти од греха, духовно јача и развија свој карактер према узору који нам је Христос оставио. Утицај исправног и побожног живота није могуће проценити, јер превазилази непосредни круг породице, сродника и пријатеља, ширећи светлост која доприноси придобијању душа за Христа." – *IV Сведочанство*, 136.

"Сви они који се сваког дана посвећују Богу показују светлу и пријатну страну наше вере. Не треба да обешчашћујемо Бога жалосним препричавањем искушења која нам се чине мучна и тешка. Сва она искушења која прихватамо као васпитно средство донеће нам на крају радост. Сав наш верски живот биће тада духовно уздицање и оплемењивање, одишући мирисом одабраних речи и добрих дела. Када су хришћани потиштени, утучени, жалосни и кад уздишу, непријатељ је веома задовољан; он жели да се управо такав утисак стиче о утицају наше вере. Али Божја намера није да се наш дух спушта на тако низак ниво. Он жели да свака душа тријумфује у сили Искупитеља који нас одржава у вери и нади." – *VI Свед.*, 337.338.

5. ВЕЧНО ЦАРСТВО

а. У светлу опомена упућених од стране апостола, шта треба да чинимо почевши од данас? I Јов. 2:28; Јован 3:2, 3; II Петр. 1:10, 11.

.....

.....

б. Како ћемо проводити време у вечном царству? Откр. 5:13.

.....

"И године вечности, како буду одмицале, доносиће им све богатија и све величанственија открића о Богу и Христу. Упоредо са тако стеченим сазнањима, увећаваће се и њихова љубав и страхопоштовање према Богу, као и њихова срећа. Уколико људи буду више знали о Богу утолико ће бити веће њихово дивљење Његовом карактеру. И док Христос пред њима буде отварао ризнице нових сазнања о делу откупљења и задивљујућим подвизима у великој борби са сотоном, срца откупљених прожимаће све усрднија побожност. У све већем заносу радости и среће, они узимају своје златне харфе и безбројне хиљаде гласова сливају се у силан хор благодарности.

"Велика борба је завршена. Греха и грешника нема више. Цела васиона је чиста. Све што је Бог створио у бескрајном свемиру поново куца јединственим пулсом хармоније и радости. Живот, светлост и радост који долази од Онога који је све створио незадрживо теку у све делове Његовог просторно неограниченог царства. Од најситнијег атома до највећег света у просторствима васионе, све што живи и што постоји, жива и нежива природа – све у својој непомућеној лепоти и радости говори да је Бог љубав." – *Вел. борба*, 597.

ЛИЧНИ ПРЕГЛЕД ПИТАЊА

1. Како можемо осигурати место у Божјем духовном царству?
2. Која обећања представљају утеху усред борбе између добра и зла?
3. Шта можеш ти учинити како би убрзао долазак Исуса Христа?
4. Објасните шта нам може помоћи да увек имамо вечности на уму.
5. Какви су твоји планови за вечност?

Као наследници царства славе

"Ходише, благодсловени Оца мојега, наслиједише царство које вам је приправљено од постања свијета." - Мат. 25,34.

"Пред искупљенима је Свети град. Христос широм отвара његова бисерна врата, а сви који су примили и одржали свету истину улазе слободно унутра. Ту ће они угледати Божји рај - Адамову домовину у време његове невиности. Тада ће се зачути глас умилнији од сваке музике коју је ухо смртника икада чуло: 'Ваша борба је завршена'. 'Ходите, благословени Оца мојега, наслиједите царство које вам је приправљено од постања свијета!'

Тако ће се најзад испунити Спаситељева молитва упућена за све Његове следбенике: 'Оче, хоћу да и они које си ми дао буду са мном гдје сам и ја'. 'Без гријеха и без мане, пред славом својом у радости'. Христос представља Оцу искупљене крвљу својом, изјављујући: 'Ево, ја и деца коју ми је дао Господ'. 'Оне које си ми дао ја сачувах'.

О, чудесне ли љубави која искупљује и спасава! О, каквога ли блаженства и среће оног часа када Вечни Отац, посматрајући искупљене, опет угледа у човеку своју слику и обличје, несклад греха избрисан, његово проклетство заувек уклоњено и људску природу поново усклађену са божанском!

Тада ће искупљени бити уз добродошлицу поздрављени у домовини коју је Христос припремио за њих. Ту ће се они дружити са свима који су победили сотону, и милошћу Божјом формирали савршени карактер. Свака склоност греху и злу, свака не-савршеност, све што им овде задаје бол, биће уклоњено крвљу Христовом, а узвишеност и блистави сјај Његове славе, која превазилази сјај сунца, биће им заувек даровани.

Али морална лепота и савршенство Његовог карактера, које ће зрачити из њих, далеко ће превазилазити сав спољашњи сјај. Стојећи тако пред великим белим престолом, они ће делити достојанство и привилегије анђела." - *Мој животи данас, 383.*

Добровољни дар прве суботе

3. АПРИЛ 2015
За Молитвени дом
на Хаитима

2. МАЈ 2015
За мисионске пројекте
широм света

9. ЈУН 2015
За Молитвени дом
у Единету, Молдавија